

la rambla de catalunya

(esport i ciutadania)

Barcelona,
18 d'agost de 1930

"Don Eraclio" ha
estat ascendit

Any I. — Número 21

Redacció i Administració: Ronda Universitat, 6, pral. — Telèfon 21808

Impremta: Barbarà 11 i 13 — Telèfon 19603

Preu: 15 cèntims

Nosaltres diem...

Per a un gran festival pro-presos

Marxen satisfactoriament les gestions iniciades per nosaltres per tal de fer possible la celebració d'un gran festival a profit dels presos polítics i socials. La Premsa catalana ha respost gairebé unànimement a la nostra crida i ens ofereix el seu ajut. En aquestes condicions estem certs que l'èxit acompanyarà la iniciativa de LA RAMBLA, el festival que ja podem dir-ne de la Premsa de Catalunya.

I bé. Fins a aquest moment — ultra un gran nombre d'ofertaments d'entitats i particulars — han manifestat la seva adhesió i han ofert la seva cooperació a la nostra idea els següents estimats col·legues: La Publicitat, La Nau, L'Esquella de la Torratxa, La Campana de Gràcia, L'Opinió, Treball, "Acción", La Terra, i "La Batalla".

En fer-ho present el nostre agraïment més sincer per la gentilesa, ens plau de comunicar als nostres estimats col·legues que en el nostre número pròxim seran convocats a una reunió prèvia per tal d'eleger un comitè organitzador i fixar ja definitivament aquells punts més interessants del festival a celebrar.

Senyor Azcárraga, governador interí de Barcelona:

La setmana passada preguntàvem què havia passat a l'Ajuntament de Capellades amb un recurs presentat per un regidor.

Com que d'això ja fa uns quants mesos, avui ens permetem novament de recordar-li-ho.

Cal jugar net

Senyor governador civil de Lleida:

L'altra setmana preguntàvem, innocentment, si podíem saber la veritat, tota la veritat, del per què fou suspesa la conferència que el nostre amic Carrasco i Formiguera havia de donar a Cervera.

Com que no hem tingut resposta, aquesta setmana repetim la pregunta i ens permetem d'afegir-n'hi una altra:

Les eleccions seran "rabiamente sinceras"

Per esport i per ciutadania, els Clubs de futbol de tot Catalunya han d'estudiar detingudament el projecte de la Múta de Jugadors de la F. C. i enviar-hi aquelles esmenes que creguin convenientes.

CIUTADANIA

Eleccions

El govern espanyol ha tornat a parlar de les vinentes eleccions. Es pot dir que no passa setmana que no faci alguna declaració electoral.

Es molt significatiu que en lloc d'esser el poble el que reclamava unes eleccions immediates, sigui el govern qui les ofereixi amb una insistència sospitosa. Sembla com si temés que ens n'oblidàssim i ens en volguéssim fer memòria perquè quan arribin no ens agafin desprevinguts.

Aquesta manca d'atenció del poble per l'afar electoral té una explicació senzilla. Cada dia són menys els que creuen en una sinceritat brutal, ni tan sols en una mitja sinceritat del plebiscit popular que amb tanta cura està preparant l'actual govern. A mesura que es van coneixent els novíssims procediments electorals emprats suava hom sent una enyorança irresistible d'aquells censurables procediments d'abans.

Tot fa preveure que l'engranatge electoral que s'ha començat de bastir i que es voldria fer funcionar aviat si no cutéssim a entrebancar-lo i el deixéssim moure, esdevindria un exemple únic al món que convidaria a conservar-lo per al dia que fèssim una altra Exposició Internacional i ensenyar-lo als estrangers perquè accessin de fer-se cabal de com vivim en aquest país en ple segle XX.

Sense mirar-s'hi poc ni gens i amb una senzillesa correpredora es canvia d'Ajuntaments, se suspelen conferències de propaganda quan els conferenciants tenen la gosadia de pertànyer a partits no venuts a l'actual règim. En aquest punt ja s'ha arribat a un extrem en el qual ni tan sols es cobren les aparences. Ahir mateix, un amic nostre, En Pelai Vidal de Llobatera, tenia el propòsit de parlar a Lleida, la qual cosa, però, no li fou permesa, segurament perquè va tenir el mal gust d'escollir un tema ben poc agradable per als representants directes del govern espanyol a Catalunya. El nostre amic es proposava parlar de la política de la Lliga a la província de Lleida. Estem certs que ni el tema ni el nom del conferenciari podrien fer preveure al més espantatís una alteració d'ordre públic. Estem plenament convençuts que d'aquesta feta la revolució no hauria començat a Lleida. I, malgrat això, la conferència ha estat suspesa. Misteris electorals!

Per això i per altres coses que anem sabent i que LA RAMBLA DE CATALUNYA curarà de denunciar pacientment totes les setmanes, les vinentes eleccions, que el govern té tanta cura de pregonar als quatre vents, no tenen per a nosaltres un interès extraordinari. Sabem que en aquestes eleccions, si és que s'arriben a celebrar, hi ha qui es juga una darrera carta, i ens temem el que pot donar un joc que comença en aquestes condicions.

Per a nosaltres té molt més interès el període pre-electoral que no pas les mateixes eleccions. Quan el govern resolgui de donar-nos una major llibertat en la propaganda, quan aquesta resolució arribi a tots els governadors civils, adhiu els que són a Catalunya, ens serà possible de posar-nos en contacte amb el poble i vibrar amb ell amb tota mena de vibracions. I serà en aquells moments quan els homes liberals comencarem a complir amb el nostre deure. No és, doncs, l'apat de les eleccions el que esperem frisosos, sinó el vermut que hi pensem prendre.

J. SUNYOL I GARRIGA

Senyor president de l'Audiencia

Jaume Comte ha afirmat públicament — des de les nostres mateixes columnes — que durant la seva estada a la Presó de Barcelona havia formulat dues greus denúncies sobre els tractaments a què fou sotmès pel director de l'establiment i pels funcionaris a les seves ordres. El Tribunal de l'Audiencia, segons l'interessat, es féu càrrec (?) de les seves denúncies.

Fins ara, però (i fa prop de dos anys), Jaume Comte no ha obtingut la més mínima satisfacció. ¿No es podria conèixer, senyor President de l'Audiencia, el curs que seguien aquestes denúncies i les conclusions a què s'arribà? Car, hem de creure que la Justícia està molt per damunt d'un director de presons qualsevol...

(Tercera edició)

la rambla de Catalunya

(esport i ciutadania)

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Trimestre 2'50 ptes.
Semestre 4'50 "
Any 9'—

Nota: La subscripció pot fer-se efectiva a la nostra Administració, en metàl·lic o en segells de correu.

ESPORT

Per nosaltres...

... Els nostres lectors ja estan assabentats, per la premsa diària, del curs que ha seguit durant els últims quinze dies l'afar del "dirt-track" a l'Estadi de Montjuïc. Després d'haver estat projectada una manifestació popular de protesta, després d'haver remogut cel terra per tal d'evitar el desballestament definitiu d'aquelles pistes construïdes per a l'atletisme, que tants milers de duros van costar, ve la "Confederació Esportiva de Catalunya" i acorda que pot autoritzar-se la celebració del "dirt-track" a títol de prova.

Confessem, honradament, que si la primera notícia sobre la possible reaparició del "dirt-track" a l'Estadi ens va sorprendre, aquest fall de la "Confederació" ens ha deixat glaçats. I més encara, recalant-se en un escrit que l'esmentada "Confederació" qualifica de raonat, i en el qual el "Moto Club de Catalunya" diu, entre altres coses, que si l'atletisme és pobre i no té elements propis de vida, no té dret a viure.

Ja no sabem on som. Amb tots els respectes, hem de reconèixer que aquesta actitud de la "Confederació Esportiva de Catalunya" té tot l'aspecte d'una gran rifada. D'una rifada les víctimes de la qual hem estat tots els esportius i els que disposant d'unes columnes a la premsa varem aixecar la llebre assegurant que fer "dirt-track" a les pistes de cendra de Montjuïc era un escarni... moral i material.

Si tothom estava convençut que el "dirt-track" no ens interessava a l'Estadi, per què s'ha d'autoritzar ara?

Si és cert que la Confederació va rebre un raonat escrit on es feien afirmacions despectives i antisportives contra l'atletisme, com és que aquell alt organisme, que es diu esportiu, no en protestà?

Es una mica seriós, això de rifar-se la gent d'aquesta manera. Nosaltres, per la part que ens toca, volem defugir responsabilitats i assegurar als nostres lectors que si quinze dies enverra els demanem que anessin a manifestar-se a la plaça de Sant Jaume, avui seguim pensant el mateix.

No som contraris del motorisme. En absolut. Ni en som, tampoc, del "dirt-track". En bona hora que aquestes proves motoristes — a estones interessants — tinguin lloc a la nostra ciutat. Del que som contraris és que tinguin lloc precisament a les pistes de l'Estadi de Montjuïc, construïdes expressament per als atletes, perquè, diguin el que vulguin, el "dirt-track" és perjudicial a la conservació d'aquelles construccions, que van costar molts milers de pessetes.

L'Ajuntament, en veure la protesta dels esportius, va fer marxa enrera, i decidí de sotmetre l'afar al fall de la "Confederació Esportiva de Catalunya". I aquesta Confederació no tan solament no es fa ressò de la voluntat dels esportius, sinó que tolera impavida que s'inguin emesos conceptes despectius per a un esport — el més pur de tots els esports — que ens ha de merèixer la màxima simpatia i el màxim ajut. No res més hem de dir-hi, per ara. Si la "Confederació Esportiva de Catalunya" creu que a l'Estadi s'hi pot fer "dirt-track" a títol de prova (com si la primera prova que es va fer en temps de l'altra dictadura no fos prou eloqüent), per nosaltres que en facin.

El fet, però, és irrefutable. El "dirt-track" perjudica o no perjudica les pistes? Si les perjudica, tant les perjudicarà amb les compensacions suava aconsellades com sense les compensacions. I si no les perjudica, valia la pena de no fer els gegants de la manera que els hem fet aquestes setmanes últimes.

Per a nosaltres, repetim, si la "Confederació" n'és partidària, que en facin. Com que només serà a títol de prova, si se'ns fan malbé les pistes hom no les autoritzarà més.

I, altrament, aquesta provatura haurà de servir per a palesar als ulls de tothom l'interès i l'afecte que mereixen els esportius catalans i les coses de Catalunya a certa gent.

Perquè ningú no ens faci creure que això també es fa per la concòrdia.

L. AYAMI I BAUDINA

Per segona vegada en l'espai de vuit dies s'ha parlat en la sessió de l'Ajuntament de qüestions d'esport.

Va ésser dimecres passat que el senyor Rocha es cregué en el deure d'explicar el seu vot favorable a la concessió del dirt-track a l'Estadi, perquè va dir que l'any anterior els atletes també havien protestat contra la celebració del dirt-track, però el senyor Park va facilitar-los 1.000 pessetes i aleshores els atletes no varen tenir inconvenient a correr a les pistes de cendra i proclamar que eren les millors del món. (Quasi textual).

El senyor Rocha cada vegada que parlava dels atletes emprova un to com equivocat als pollastros, saltibanguis o cosa per l'estil. Cert és, però, que de seguida s'opressà a declarar que ell de les coses d'esport no en sap un borrall, cosa que li va valer la felicitació del senyor Martínez Domingo, que actuava de president. Apressem-nos a dir, però, que aquesta felicitació va ésser pronunciada a mitja veu i en to confidencial.

Sens dubte ho féu com a particular, no pas com a alcalde de la ciutat que en aquells moments era el senyor Martínez Domingo.

INFORMACIONS TENDENCIOSES

El senyor Rocha, però, analitzat de les coses d'esport, no n'havia tingut prou de llarg: una espècie insidiosa contra el que ell anomenava despectivament els atletes. I en la seva ignorància per ell mateix proclamada de les coses d'esport, parlà del partit final del campionat d'Espanya, i vingué a dir que la Federació Espanyola, com a empresària, havia obtingut una recaptada de 200.000 pessetes, i en canvi l'Ajuntament havia fet de ventafocs, perquè només cobrava el cinc per cent i corria amb totes les despeses de funcionaris, cosa aquesta darrera falsa del tot.

Tot plegat per donar a entendre que la Federació Espanyola de Futbol havia fet un bonic negoci a l'esquena de la ciutat.

¿S'ha pretès amb tot això desvirtuar el mal efecte que ha pogut produir el vot del senyor Rocha en cedir l'Estadi ara a una empresa estrangera de dirt-track per una quantitat irrisòria?

Ens inclinem més aviat per creure que els comentaris, tan folios i fora de to, recolzaven en els informacions tendencioses que va rebre el senyor Rocha de part del personal de l'Exposició, precisament el que tan interessat ha estat en la concessió del dirt-track.

LA DICTADURETA DEL NOSTRE AJUNTAMENT

Després de la "boutade" del senyor Rocha (fins En Francesc Giberi, simpatitzant amb l'espectacle dirt-track, hagué de lamentar-se'n des del diari d'En Pich), s'aixecà a parlar un altre tinent d'alcalde. Hom va creure de moment que recordant que ell havia estat president del Comitè Esportiu de l'Exposició sortiria a posar les coses al seu punt.

Però, no, senyors; només fou per dir que les "raons que acaba d'exposar el senyor Rocha sobre l'oposició al dirt-track, i de les quals ell no sabia res abans, aclarien molts aspectes de la campanya que es feia contra el dirt-track". A continuació féu un colorós elogi de l'acord primitiu de la Comissió d'Palau i Jardins en concedir l'Estadi per a aquest espectacle, per bé que, naturalment, ell no hi havia tingut participació, "segons havia quedat demostrat".

Finalment es banyà amb aigua de roses amb l'informe que acabava d'emetre la Confederació Esportiva de Catalunya referent al dirt-track.

Tot plegat molt digna de la política de la Dictadureta que ve seguint-se a l'Ajuntament!

ENCARA DE LA SUBSCRIPCIÓ RINI

Per tal de tallar d'una vegada una nutrida qüestió suscitada amb el senyor Fernández Saloni, LA RAMBLA DE CATALUNYA ha decidit de destinar del seu fons la quantitat de 25 pessetes a la tancada subscripció "Rini".

Dels actes esportius d'ahir: Artigues, guanyador dels 1.500, després de l'esforç, en els Campionats celebrats a Banyoles. — Oliver, del Badalona, vencedor en els 100 metres lliures dels festivals d'atletisme de Badalona. Remarqui's la retirada d'Arévalo, el campió

L'excursió de l'Europa

Els dos darrers partits, jugats contra equips, li han valgut dos nous èxits

Demà passat, probablement, arribaran a la nostra ciutat els jugadors grescos

Praga, 17 (per ràdio) Divendres passat va jugar l'equip "europeu" a Praga. El futbol txeo està considerat com el millor del centre d'Europa i el fet que l'Europa s'enfrontés amb el "Bohemians", reforçat amb quatre jugadors de l'Àfrica, va fer creure en una probable derrota dels catalans.

No fou així, però, sinó tot el contrari. Els del Guinardó van voler demostrar llur valia i feren una partida superbament actuació entusiasta tant el públic que en acabar el partit fou portat en triomf als vestuaris.

Ahí va jugar novament l'Europa a Nachod, molt prop de Praga, contra el Nachod F. C. Partit fortíssim, brut a tot èsser-ho, amb un temps infernal, un camp enfangat i un arbitre que deixava cometre i passava per alt tota mena d'il·legalitats, l'encontre no podia oferir a l'espectador cap mena de bellesa.

Acabà el primer temps amb el resultat de tres gols a dos favorable als locals, marcats per Gros i Miró. Durant el segon temps, Gros va aconseguir l'empat, merceduisme, car l'Europa feu millor joc que no pas els txeos.

L'equip s'arreglarà així: Jaumandreu, Soligó, Alcoriza, Ohiols, Layola, Bilba, Gironès, Bestit, Gros, Miró i González.

Els catalans surten avui cap a Praga i d'aquí segurament cap a Barcelona.

CHAP

Del Club Deportivo Europa

El Consell directiu d'aquest Club es complau a fer públic que a partir d'aquesta data queda obert l'abonament a lloges, tribunes, preferències, gols i laterals del nostre camp del Guinardó, corresponent a la temporada 1980-1981, reservant-se fins al dia 31 d'aquest mes llurs localitats als actuals abonats, en el ben entès que els que a l'esmentada data no hagin estat retirats seran posats a disposició dels nous abonats que les sol·licitin.

A la secretaria del Club—carreer de Sardenya, número 804—tots els dies, de quatre a vuit, s'informarà amplemment sobre les condicions de l'abonament als socis del Club que ho desitgin.

Ja comencem!

El senyor Sedó, segons diu la nota oficial del Barcelona, ha presentat la dimissió del seu càrrec amb caràcter irrevocable. Segons les nostres notícies, no serà la darrera: n'hi ha d'altres preparades, algunes d'elements molt significatius.

Es diu que el senyor Soler i Brú, entrarà a formar part del Consell directiu del Barcelona.

Acollim aquesta informació — que no hem confirmat — a títol de rumor.

De la mort de Joan Gamper

Unes lletres de regreciament La senyora Emma Pilloud, vídua de Joan Gamper, i els seus fills, ens han tramés una molt afectuosa i sentida lletra de regreciament per les expressions de condol rebudes amb motiu de la mort del malaguanyat fundador del F. C. Barcelona.

Els nostres comunicants ens diuen que davant la impossibilitat de fer-ho particularment, fem públic llur agraiment a tothom, especialment al F. C. Barcelona, als seus directius, al Consolat de Suïça, a la premsa, a totes les societats esportives, i a tots els amics i al poble en general, per la manera com saberen correspondre al gran amor que el finat sentia pel nostre esport i per les nostres cures.

Queden complaguts els nostres comunicants i aprofitem aquesta triada avinentesa per a reitorar-los el nostre sinceríssim condol.

Majestic Hotel

Oberts a prou fix i a la carta Orquestra - Salons especials - Bodes, banquets i festes

la rambla de Catalunya

NATACIO

Els Campionats de Catalunya celebrats a Banyoles, foren interessantíssims

Parés, Brull, Artigues, Artal, Sierra, Sapés i les senyorettes Vigo, Torrents i Soriano, nous campions d'enguany

La vila de Banyoles ha viscut, amb motiu dels Campionats regionals, dos dies d'activitat i aglomeració de gent, barrejat amb un entusiasme gran que no ha decaït un sol moment.

De tots els pobles comarcals i de la mateixa Girona han estat innumerable els forasters que, aprofitant la festa major, han assistit a uns Campionats de natació, i l'interès desplegat per llurs indígenes de la província ha estat prou manifest, aplaudint i animant els participants de les diverses curses i fins interessant-se per la puntuació general, la qual cosa demostra que també aquest esport interessa, i més, si la manca de piscines municipals no els permet veure gaire sovint grans manifestacions aquàtiques com les celebrades al llac de Banyoles.

Aquest llac, enclavat en un bell lloc, ha estat el camp on la lluita aferrissada per obtenir el lloc d'honor, ha reunit per tots els voltants un nombre públic, on, i per què no?, abundaven les belles nines gironines.

Abans de passar endavant, cal agrair als abnegats dirigents del Club de Natació Banyoles les atencions i llavors versats tots els que hem estat per escassos dies hostes de la simpàtica vila banyolenc.

Ells han estat els que, degut a l'aglomeració de forasters, han fet els possibles per trobar estatge, cosa força difícil d'obtenir. Vagi, doncs, per a ella el nostre agraiment.

El que varem ésser les carreres No tots els pronostics foren encertats. La sorpresa de la primera jornada fou la victòria, magnífica per cert, de la senyoreta Maria Lluïsa Vigo en els 100 metres estil lliure, en batre la recoman de distància senyoreta Mercè Bassols.

La victòria assolida per la senyoreta Vigo va ésser neta i contundent, i la forma actual no pot ésser més afalagadora, ja que en les carreres femenines ha palicat una entusiasmant inusitada. Assolí també els 100 metres dora i el segon lloc a la braçada de pit, la qual va ésser un continuat cos a cos amb la senyoreta Carme Soriano, que vencé aquesta per un escàs marge.

L'altra sorpresa va ésser el triomf dels 100 metres estil lliure, homes, en què En Parés va vencer el també recordman de la distància, Brull.

Parés va portar un tren regularíssim tota la carrera, però degut a la poca densitat de l'aigua, els temps emprats no foren cap performance, ans el contrari, tenen bastant que desitjar.

Una altra sorpresa fou l'excel·lent carrera portada per la senyoreta Torrents, la qual va batre per lleuger marge la senyoreta Aumacelles en la prova dels 400 metres estil lliure femení.

L'actuació de la nova campiona fou molt regular, encara que al final donada algun senyal de cansament; no obstant, el temps esmerçat va ésser excel·lent.

La senyoreta Aumacelles no va donar el rendiment acostumat, amb tot i ésser, aquesta, la seva prova predilecta. Hom la veié una mica desentrenada.

Sierra, fou també un afavorit en la carrera dels 400 metres braça de pit, en no presentar-se el defensor del Sabadell Sapés.

Va vencer molt fàcilment, i tan sols fou inquietat en els primers metres per Navarro, el qual va efectuar una carrera com no esperàvem d'ell.

El nou campió Sierra n'era mereixedor, ja que la seva constància sempre ha estat força poledada, encara que hagi estat sense la no presentació del recordman sabadellenc, el pòquer conquerir el títol.

Brull, sense lluita, ha obtingut el primer lloc en els 100 metres dora, efectuant la carrera sense donar el màxim de rendiment.

Quant a les carreres dels 400 i 1.500 metres estil lliure, vencé Ramon Artigues, el qual no fou inquietat ni tan sols un moment inquietat pels seus contrincants.

Artigues efectuà dues carreres dignes del millor èlogi, en les quals demostrà el crack atlètic la gran forma en què avui es troba.

Els 400 metres, que eren esperats per veure el duel Palatxí-Artigues, no passaren d'una simple expectació, ja que Palatxí no es troba en les mateixes condicions de l'any passat, degut, potser, a la massa podigació de carreres i partits de water-polo efectuats.

En canvi, Artigues acusa una forma brillant, com ho provà a la piscina del C. N. Barcelona en batre el rècord peninsular dels 400 metres estil lliure per un marge de 13 segons.

Artal s'adjudicà els concursos de salts de palanca i la concurrència es deleatà amb la seva actuació.

Els rellevaments foren guanyats pel Club Natació Barcelona amb bastanta facilitat.

Una prova d'emoció va ésser la dels 100 metres braça de pit entre les senyorettes Soriano i Vigo, la qual fou un continuat free a free. Vencé la primera molt difícilment.

Els resultats tècnics foren: 1.500 metres estil lliure Campió: Ramon Artigues, C. N.

Atlètic, 25' 7-10.
2.—Viles, C. N. Sabadell, 26' 22".
3.—Arranz, C. N. Barcelona, 26' 32" 2-10.

4.—Bruguera, C. N. Guixols, 27' 22".
5.—Mateu, C. N. Atlètic, 27' 59".
6.—Domingo, C. N. Atlètic.
7.—Boschmonar, C. N. Banyoles.

Salts clàssics de palanca Campió: Estanislau Artal, C. N. Barcelona.
2.—Albert, C. N. Barcelona.
3.—Cervera, C. N. Arenys.

100 metres estil lliure femení Campiona: Maria Lluïsa Vigo, C. N. Barcelona, 1' 31".
2.—Mercè Bassols, C. N. Barcelona, 1' 33".

3.—Josefina Torrents, C. N. Barcelona, 1' 37".
4.—Hernández, Club Femení d'Esports, 1' 54".
5.—Hernández, idem, 2' 9".

6.—Laurent, idem, 2' 12" 3-10.
400 metres braça de pit Campió: J. Sierra, C. N. Atlètic, 2' 25".

2.—Navarro, idem, 2' 33".
3.—Tablo, idem, 2' 41".
4.—Leon, C. N. Barcelona, 2' 48".

5.—Feliu, idem, 2' 50".
100 metres dora femení Campiona: M. L. Vigo, C. N. Barcelona, 1' 50".

2.—Maria Aumacelles, idem, 1' 57".
4 x 50 rellevaments femení 1.—Equip C. N. B. (senyorettes Bassols, Vigo, Torrent, Aumacelles), 2' 44".

2.—Club Femení d'Esports (senyorettes Hernández, Sunyer, Laurent, Hernández), 3' 33".
5 x 50 metres estil lliure 1.—C. N. B. (A) (Sabata, Artal, Palatxí, Brull, Parés), 2' 39".

2.—C. N. B. (B) (Albert, Leon, Miguel, Fernández, Nadal), 2' 43".
3.—C. N. A. (A) (Artigues, Olló, Bernal, Mestres, Gurrea), 2' 50".

4.—C. N. A. (B) (Domingo, Morata, Vidal, Ribera, Rosell), 2' 58".
Salts de trampolí Campió: Artal, C. N. Barcelona.
2.—Olló, C. N. Atlètic.

3.—Cervera, C. N. Arenys.
400 metres estil lliure Campió: Ramon Artigues, C. N. Atlètic, 6' 10" 2-10.

2.—Palatxí, C. N. Barcelona, 6' 25".
3.—Viles, C. N. Sabadell, 6' 31".
4.—Arranz, C. N. Barcelona, 6' 42" 6-10.

5.—Mateu, C. N. Atlètic, 6' 43".
6.—Torres, C. N. Sabadell, 6' 56".
100 metres braça de pit femení Campiona: Carme Soriano, C. N. B., 1' 48".

2.—M. L. Vigo, idem, 1' 50".
100 metres dora Campió: Ricard Brull, C. N. B., 1' 25" 8-10.

2.—Nadal, idem, 1' 32" 9-10.
3.—Bernal, C. N. A., 1' 33" 8-10.
4.—Sabata, C. N. B., 1' 40" 4-10.

5.—Morata, C. N. A., 1' 53".
400 metres estil lliure femení Campiona: Josefina Torrents, C. N. B., 2' 43" 2-10.

2.—Maria Aumacelles, idem, 2' 50" 5-10.
3.—Vergé, idem, 2' 47".
200 metres braça de pit Campió: Ramon Sapés, C. N. Sabadell, 3' 8" 2-10.

2.—Sierra, C. N. Atlètic, 3' 27" 2-10.
3.—Leon, C. N. Barcelona, 3' 31" 8-10.

4.—Navarro, C. N. Atlètic, 3' 32".
5.—Tablo, C. N. Atlètic, 3' 35" 1-10.

6.—Feliu, C. N. Barcelona, 3' 47".
Rellevaments 4 x 200 estil lliure 1.—C. N. B. (A) (Parés, Brull, Palatxí, Sabata), 11' 30".

2.—C. N. A. (A) (Artigues, Bernal, Olló, Mestres), 11' 50".
3.—C. N. B. (B) (Prieto, Puig, Fernández, Artal), 12' 41".

4.—C. N. A. (B) (Rosell, Morata, Mateu, Vidal), 13' 46".
Salts de palanca Campió: Artal, C. N. B.
2.—Albert, C. N. B.

3.—Salat, C. N. B.
Rellevaments 4 x 50 estil "Challenge Sales" 1.—C. N. B. (A) (Brull, Leon, Borràs, Parés), 2' 25" 8-10.

2.—C. N. B. (B) (Nadal, Prat, Miguel, Sabata), 2' 33".
3.—C. N. A. (A) (Bernal, Sierra, Gurrea, Olló), 2' 39".

4.—C. N. A. (B).
Totes les proves acolliren el màxim de participants, pel que respecta als homes, per a l'obtenció de la classificació per clubs, en què tot i mancant-hi alguns clubs que per llur situació econòmica no els va permetre el desplaçament, demostrà que la natació compta amb suficients elements per a entrar de ple als esports més espectaculars i interessants.

Una veritable llàstima va ésser el no poder concórrer el Barceloneta, al davant del qual porta En Celdoni Fernández, degut a la seva recent aplicació a l'esport aquàtic no els permeté estar representats en aquesta competició. Hom creu que amb la presència del popular "Celle" les carreres llargues haurien assolit una emoció més forta i hauríem assistit a una veritable lluita entre ambdós barcelonencs.

Resumint, podem dir que els

El senyor Bastier manifestà a l'Assemblea que degut a les circumstàncies passades, fos en castellà, i que confiava que d'ara en avant seria en la nostra llengua vernacle.

El tresorer, senyor Baidés, presentà l'estat de comptes i pressupostos per a l'any vinent, i l'aprovació fou unànime.

A precs del senyor Casanoves s'acordà guardar un minut de silenci a la memòria del que fou gran propulsor de la natació, N. E. mili Soler.

La presidència donà compte de l'estat econòmic de la Federació i de la subvenció rebuda de l'Ajuntament per als festivals de "Les Mouettes" i el que celebrà entre Txecoslovàquia i Espanya.

El delegat de l'Atlètic presentà una proposició per tal que el rècroc que quedí sigui concedit a l'Atlètic per a la Travessia del Port de Barcelona. S'entaula un breu debat en el qual hi prenen part diversos delegats, i s'acorda que la Federació ho posi en estudi, sempre i quan l'Atlètic no rebí una subvenció directa de l'Ajuntament.

També són presos en consideració els treballs portats a cap per la presidència vers l'assumpte de la Piscina de l'Exposició, perquè sigui representada per la Federació Catalana.

S'accepta una proposició del delegat del Barcelona per a la supressió de la carrera del 4 per 500 estils i que es posi en vigor la dels 3 per 100 estils internacional.

El delegat de l'Atlètic demana treballs de selecció portats a cap. S'acmet els clubs Garraf, Grup Maratoni i Telefónica, i l'Assemblea feu amb gust la fundació de nous clubs.

campionats de natació han estat dos èxits per al Club Natació Banyoles i per a la P. C. N. A. que ha portat a cap una acuradíssima organització.

Com a prova de fora de programa i per tal de perpetuar la memòria del ja fou propagador de la natació, N. E. mili Sales (e. i. d.) efectuaren una carrera de rellevaments els federatius i els arbitres, la qual va resultar força interessant.

Trigo, Bataller, Serinyà i Ubach assoliren el primer lloc, i Jiménez, Baidés, Bastier i Trigo, el segon.

I, per acabar, felicitem el C. N. Banyoles per la delicadesa tinguda vers nosaltres.

L'Assemblea de Clubs Al saló d'actes de l'Ajuntament de Banyoles va tenir lloc l'Assemblea anual.

Hi assistiren els delegats següents: Bastier, C. N. Pop.; Casanoves, Zaragoza i Palmada, pel C. N. Atlètic; Benavent, pel C. N. Garraf; Puig, pel C. N. Arenys; Sierra, pel C. O. Barceloneta; Bataller, pel Nàutic de Tarragona; Mai, pel C. N. Guixols; Abella, pel C. N. Sitges; Ballester, pel C. N. Barcelona, senyoreta Torrents i Cots, pel Club Femení d'Esports; Font, pel C. N. Sabadell; Alsina, pel C. N. Banyoles; Masmiquel, pel C. N. Telefónica; Trigo, pel C. N. Sallent; Canut, pel Grup Maratoni.

A les cinc en punt el senyor Bastier donà per oberta la sessió. El secretari senyor Abella llegí l'acta de la sessió anterior, que fou aprovada.

El senyor Bastier manifestà a l'Assemblea que degut a les circumstàncies passades, fos en castellà, i que confiava que d'ara en avant seria en la nostra llengua vernacle.

El tresorer, senyor Baidés, presentà l'estat de comptes i pressupostos per a l'any vinent, i l'aprovació fou unànime.

A precs del senyor Casanoves s'acordà guardar un minut de silenci a la memòria del que fou gran propulsor de la natació, N. E. mili Soler.

La presidència donà compte de l'estat econòmic de la Federació i de la subvenció rebuda de l'Ajuntament per als festivals de "Les Mouettes" i el que celebrà entre Txecoslovàquia i Espanya.

El delegat de l'Atlètic presentà una proposició per tal que el rècroc que quedí sigui concedit a l'Atlètic per a la Travessia del Port de Barcelona. S'entaula un breu debat en el qual hi prenen part diversos delegats, i s'acorda que la Federació ho posi en estudi, sempre i quan l'Atlètic no rebí una subvenció directa de l'Ajuntament.

També són presos en consideració els treballs portats a cap per la presidència vers l'assumpte de la Piscina de l'Exposició, perquè sigui representada per la Federació Catalana.

S'accepta una proposició del delegat del Barcelona per a la supressió de la carrera del 4 per 500 estils i que es posi en vigor la dels 3 per 100 estils internacional.

El delegat de l'Atlètic demana treballs de selecció portats a cap. S'acmet els clubs Garraf, Grup Maratoni i Telefónica, i l'Assemblea feu amb gust la fundació de nous clubs.

En Casanoves demana detalls sobre la selecció feta per anar a Brusselles, i la presidència li explica tots els treballs de selecció portats a cap.

El C. N. Sitges presenta una proposició per donar un premi al club que durant l'any porti a cap millor tasca per a la divulgació de la natació.

Queda acceptada amb algunes esmenes, com són la participació, noms de categories de juniors i debutants.

Per a la celebració del campionat de l'any vinent el demanen el Sabadell i Tarragona, i per últim l'Assemblea acordà cedir la meitat a cada un.

La presidència donà compte de la situació en què es troben els clubs Masnou, Lleida i Ploms, i s'acorda donar-los de baixa, ja que no han complert llurs obligacions.

El delegat de Barcelona presenta una proposició demanant degut a l'ex d'equips de tercera categoria siguin fetes dues sèries, i amb algunes salvetes quedà aprovada.

Palmada es dol de l'abstenció dels clubs modestos i demana que s'estudiï aquest cas i que la Federació hi aporti el seu ajut econòmic.

Es posà a votació els nous clubs que han de regir la Federació i quedà nomenats els següents: Presidència, C. N. Barcelona.

Secretaria: C. N. Sitges. Tresorer: C. N. Atlètic. Propaganda: C. N. Arenys. Vocal: C. N. Sabadell.

El senyor Bastier agraeix en nom de tots la nova elecció, i sense res més de notable es donà per acabada la reunió, que ha passat sense cap incident i ha regnat una bona companyonia.

LL. G.

NEUMATICS
Service - Station
Josep Manzaneres
ARAGO, 270 - 272
PASSEIG DE GRACIA, 45
Telèfon 11550

ATLEISME
El Volta al Poble Nou

La Secció d'Atletisme del C. D. Júpiter comunica a tots els Clubs i atletes en general que a partir del dia 15 d'agost queda oberta la inscripció per totes les categories, i que el recorregut és de cinc quilòmetres i mig.

Els Clubs que no hagin rebut cap comunicat poden donar-se per convidats per la present.

Les inscripcions es reben al local social del Club Deportivo Júpiter, tots els dimecres i divendres, de nou a dotze de la nit.

EL FESTIVAL INTEROLUBS U. D. COLOMENCA I FUTBOL CLUB BADALONA (equip B)

Divendres passat, al camp del F. C. Badalona tingué lloc, amb motiu de la festa major d'aquella ciutat, el match interclub que encapçalà aquestes ratlles, el qual donà com a resultat 27 punts que obtingueren els vencedors per 23 que n'assoliren els venguts.

Les marques assolides foren: 2.500 metres lliços Primer, Cebrian, del Badalona, en 8 m. 25 s. 2-5; segon, Balcón, del Santa Coloma; tercer, Estellés, idem.

60 metres lliços Primer, Roff, del Badalona, en 7 s. 4-5; segon, Vives, idem; tercer, Blay, del Santa Coloma.

Llançament del pes Primer, Estalella, del Badalona, 9'36 metres; segon, Fontanilles, del Santa Coloma, 8'46 metres; tercer, Pol, idem, 8'32 metres.

Salt de longitud Primer, Pol, del Santa Coloma, 5'35 metres; segon, Becker, idem, 5'35 metres; tercer, Vives, del Badalona, 5'25 m.

Llançament del disc Primer, Estalella, del Badalona, 24'52 metres; segon, Prat, idem, 24'22 metres; tercer, Fontanella, del Santa Coloma, 20'95 metres.

Rellevaments 3x40 metres Primer, Equip del Badalona, format per Estalella, Vives i Roff; segon, equip del Santa Coloma.

Ajudeu els presos socials. Demà a la nit teniu una bona ocasió de fer-ho amb el festival del teatre Nou.

Com cada temporada

A més del traspàs de Zamora — el més sensacional — se n'han fet — i se'n projecten — d'altres

El traspàs de Zamora ha estat, fins ara, l'únic traspàs sensacional. D'altres, però, se n'han fet — i se'n faran, encara — que, si no són tan sensacionals, no deixen de tenir interès, especialment per als clubs als quals afecta l'alta o la baixa.

Fins al moment actual, tenim notícia dels següents: Notarió, del Barcelona, passa al Sant Andreu.

Lacal, del Santboià, a l'Espanyol. Giner, del Santboià, al Gràcia. Guàrdia, del Santboià, al Sans. Calvet, del Santboià, al Sans. Pedret, del València, al Sans. Botella, del Júpiter, al Sans (segons diuen).

Besolí i Pausas, del Sans, a l'Espanyol. Oro, del Júpiter, al Barcelona. Montesinos, del Sans, al Júpiter (segons diuen).

Cifuentes, del Sabadell, al Santboià. Lloveres, del Güell, a l'Espanyol. Asensi, del Sans, a l'Horta. Traiter, del Barcelona, al Badalona.

Hospital, de l'Iluro, al Cartagena. Rhes, del Santboià, a l'Espanyol. Llopis, del Castelló, al Júpiter (segons diuen).

Codina, del Manresa, al Sabadell. Helvig, del Múrcia, al Sans. Griera i Pons, de l'Atlètic, al Sabadell.

Torredeflot, del València, al Sans. Costales, del Güell, al Sabadell. La llista, com poden veure els nostres lectors, si no és tota sensacional, és bastant nombrosa. Alguns dels canvis esmentats no són, encara, en aquests moments, decidits. Tenen, però, moltes probabilitats d'ésser-ho molt aviat.

El nou Consell de la Federació Catalana de Fútbol

Dimarts passat, varen prendre possessió els nous consellers de la Federació Catalana de Fútbol, elegits en la darrera assemblea

Per Canaletes diuen...

Que els del Júpiter estan desesperats perquè Martí II, del Manresa, va jugar ahir amb el Sabadell.

Que ells se'l creien seu tota vegada que ja els havia firmat la fitxa.

Que si Martí II jugà amb el Sabadell fou per voluntat del Manresa que no el vol deixar anar amb el Júpiter, perquè el va adquirir de sota mà.

Que els badalonins abans del partit d'ahir estaven segurs que en el campionat aconseguirien el segon lloc.

Que després del resultat obtingut contra el Sabadell és de suposar que ja aspiraran a millor lloc.

Que els de la Federació d'Atletisme estant molt disgustats amb el senyor Rocha, de l'Ajuntament, per aquelles declaracions que va fer referents a les pistes de l'Estadi i el Dirt-track.

Que l'empresa del Dirt-track vetu tan segura la concessió de l'Estadi que fins hi ha fet posar les tanques metàl·liques.

Que ahir, a Badalona, va debutar l'ex-jugador barcelonista Traiter, el qual va aconseguir un dels gols de la tarda.

Que això evidentment va pesar molt en l'opinió que d'ell devien treure els directius badalonins que el jutjaven.

Que el bon senyor Rodríguez, director de l'Europa, president de la Secció d'Atletisme d'aquest club, membre de la Federació d'Atletisme i nou president de la Federació de Basket-ball, s'ha apuntat en èxit en votar a la Confederació Esportiva de Catalunya contra la concessió de l'Estadi per a fer-hi Dirt-track.

Que el Badalona pensa fer Festa Major les vigílies de tots els partits transcendents que hagin de jugar.

Que d'aquesta manera els jugadors podran fer el "troner" i els facilitarà marcar tants gols com en el partit d'ahir.

Que aquesta secció d'entrenament extra sembla que és una innovació del nou entrenador del club blau.

Que Sagi Barba torna a ésser del Barcelona.

Que el que ha decidit aquesta adquisició ha estat el fet que Sagi Barba ja tenia la maleta preparada per anar amb l'Espanyol de tornada per La Corunya i províncies.

Que el Barcelona, igual que els americans amb els boxadors, ha fet una classificació dels extrems esquerres que té.

Que aquesta classificació és: Pedra, Pedrol, Sagi Barba i Serra.

Que contràriament a altres temporades, Platko no torna a Mèxic.

Que tot el més que farà si uns li ho permeten i els altres el volen, serà anar-se'n al Club de Can Ràbia.

Que l'Archa ja ha tornat de Canàries.

Que Seman, però, s'hi ha quedat.

Que la nova Federació de Basket Ball d'ensà del seu nomenament encara no ha dit res.

Que la Federació d'Atletisme encara no ha publicat cap resposta a les declaracions del senyor Rocha.

Que en el Ple que celebrà l'Ajuntament dimarts, dia 20, hi haurà soroll per la qüestió del Dirt Track i la pista de cendra de l'Estadi.

Que Zamora ja és del Real Madrid.

Que als del Barcelona això no els ha sabut gens de greu.

Que el Gràcia, en guanyar el Sans, va palesar que continuava essent aquella incubadora de jugadors.

Que ara fins els cria negres i tot.

Que és lamentable, però, que al camp del Gràcia hi hagi una bandera barrada que per les seves dimensions i netedat sembla d'un carrer de Festa Major.

Que a l'Europa pensen organitzar un tren especial per rebre els seus jugadors a Port-Bou.

Que de més a més pensen fer una costellada al seu honor, per a la qual ja s'ha ofert un be, també negre, però no de potes rosses.

Que si a Reus enganyen i a Tarragona manen, després de la lluita que el final d'etapa de la Volta a Catalunya ha suscitat, fóra possible que tot sigui al revés.

Que el Racing de Santander ha ofert 35.000 pessetes per Forques, del Badalona.

Que el Barcelona tanteja un jugador badaloní.

Que aquest jugador podria ésser Cristó, el mig esquerre.

Encara de l'afer del Dirt-Track

CARTA OBERTA AL SENYOR ALCALDE DE BARCELONA

Excel·lentíssim senyor alcalde de Barcelona:

Senyor: Tenia el propòsit, després d'unes declaracions fetes dies enrera a un redactor de "La Nau", de no tornar a parlar de l'afer dirt-track. Però, entenia, i se'n va anar, que la propaganda que en aquest espectacle anglès hem fet, entre tots, és excessiva. I fins potser perjudicial per als interessos — molt respectables — de l'empresa explotadora, que cap culpa no té que els esports a Catalunya siguem tan esportius i l'Ajuntament tan dignament presidit per vos, no ho sigui gens.

Un deure de companyonia que planteja la lletra oberta als excel·lentíssims senyors Rocha i Maynés, signada pel qui fou excel·lent company en el darrer Comitè Esportiu de l'Exposició. En Josep Torrents, director d'"El Mundo Deportivo", diari esportiu, exclusivament esportiu — cal insistir — i, per tant, gens polític, m'ha obligat a trencar excepcionalment el silenci que voluntàriament m'havia imposat, per a dir-vos el que segueix:

Quan l'Ajuntament, en forma originalíssima, va acollir els jugadors de l'Exposició, vaig admetre com a bones les explicacions que un digníssim tinent d'alcalde i particular amic meu va tenir a bé donar-me. Avui, però, i després del que es va dir en el nostre Consistori en la darrera sessió, després de les encobertes censures que la nostra modesta però voluntariosa actuació va mereixer

d'un senyor tinent d'alcalde, sense que cap dels presents, absolutament cap, protestés, si més no, de les manifestacions inexactituds dites per qui, per raó del seu càrrec, havia d'estar-ne ben assabentat, us confesso, senyor batlle, que tinc els meus dubtes de l'opinió que el nostre comitè esportiu hagi meregut de l'Ajuntament de Barcelona.

Seria molt interessant, senyor alcalde, i jo us ho agrairia personalment, que volguéssiu fer una declaració concreta sobre aquest particular i, ensems, procuréssiu que rectifiquessin els conceptes inexactes que en el Consistori i sota la vostra encertada presidència van poder-se dir.

Aquest prec, excel·lentíssim senyor alcalde de Barcelona, no us el faig com a esportiu, puix que tinc molt d'interès d'ésser atès. Us el faig com a ciutadà, que té la tranquil·litat de consciència de l'home que ha completat els seus deures, que vaig tenir el mal encert d'acceptar, en el darrer Comitè Esportiu de l'Exposició de Barcelona.

Respectuosament i afectuosament vostre,

J. SUNYOL I GARRIGA

ACTITUD DE LA F. C. DE FUTBOL

Segons les nostres notícies, la Federació de Futbol farà costat a la Federació d'Atletisme en les derivacions que pugui tenir l'exhibició de dirt-track a les pistes de cendra del nostre Estadi.

La carta del Sr. Baró de Güell

"Barcelona, 16 agosto 1930. — Sr. D. José Torrents. — Ciudad."

Mi distinguido amigo: Mucho celebro que un breve estancia en Barcelona haya coincidido con la publicación en "El Mundo Deportivo" de la carta que en términos de tanta consideración tiene usted la bondad de dirigirme y en la que expresa su deseo de que se dé a la publicidad la nota-informe enviada por la Confederación Deportiva de Cataluña a la Comisión Municipal del Parque y Jardines de Montjuich, referente a la celebración del "dirt-track racing" en el Estadio.

Cal que tots els Clubs de futbol es preocupin de la Mútua de Jugadors, que serà un fet de la temporada vinent.

Accedo muy gustoso a este legítimo deseo de Vd. remitiendo la adjunta copia de dicho informe y haciéndole constar al mismo tiempo que coincido en absoluto con el contenido de su carta en el cual establece que la Confederación Deportiva sólo ha aceptado a título de ensayo, por un plazo reducido de tiempo, la posibilidad de celebrar el dirt-track racing en el Estadio de Montjuich, al solo objeto de establecer si ello es compatible con los entrenamientos y manifestaciones atléticas; exigiendo también, la Confederación que el estudio de la posibilidad de simultanear el ejercicio de estos dos deportes, debe hacerse bajo el único control de la misma, la cual, assecurada de cerca por la Federación Catalana de Atletismo se pronunciará en su día de manera definitiva.

Entiendo la Confederación que esta petición, acompañada de garantías técnicas tan severas como las que Vd. conoce, ponen a cubierto los intereses del atletismo que por encima de todo, estamos nosotros decididos a defender.

Aprovecho esta ocasión para reiterarle una vez más de Vd. amigo y s. s. q. e. s. m. — El Barón de Güell

La nota-informe de la Confederación Deportiva de Catalunya

—Excm. senyor: El Consell Superior de la Confederació Esportiva de Catalunya, reunit en sessió el dia d'ahir, va assabentar-se del comunicat que amb data del 6 del present mes ha estat adreçat a la Confederació esmentada per la Comissió del Parc i jardins de Montjuic que V. E. presideix.

Respecte a la consulta que es formula a la nostra entitat sobre la possibilitat de practicar o no les carreres de motocicletes a la pista atlètica de l'Estadi, la Confederació ha considerat degudament els informes de l'arquitecte senyor Basquedó, els parers de la Confederació Catalana d'Atletisme i del R. Moto Club de Catalunya, igualment que el comunicat de la casa "Speedway Racing, S. A."

Això ha permès al Consell de la Confederació l'estudi dels nombrosos aspectes, contraris i favorables a la pràctica de les dites carreres sobre la pista atlètica de l'Estadi i per consegüent el pla corresponent a la consulta que li ha estat adreçada esta-

decantant mai cap a la pista sinó al contrari.

e) Que no hi hagi cap defensa ni puntal de la tanca que perjudiqui o pugui perjudicar la pista atlètica primitiva.

f) Que s'exigeixi el dipòsit necessari perquè un cop acabat el període per celebrar les sessions demanades, la pista atlètica pugui restituir-se completament al seu estat primitiu i a càrrec de la dita empresa.

g) Que es disposi del personal apte i en nombre necessari per fer tot el possible en el sentit d'harmonitzar els interessos de l'Ajuntament amb el desig dels esportius de totes bandes, amb el millorament de les instal·lacions municipals i amb el prestigi de les representacions esportives.

Coincidint amb aquesta darrera finalitat, la Confederació Esportiva de Catalunya ofereix el seu decidit i desinteressat concurs tant per resoldre

aquesta qüestió com totes les altres que dintre l'esport afectin a la Corporació Municipal, considerant-se oblidats, però, a ratificar els extrems exposats davant del senyor alcalde president, en vista que li fou feta el dia 7 del present, de qual exposició acompanyem adjunta referència.

Que Déu guardi molts anys la vida i salut de V. E. per a bé de tots, Barcelona, 12 d'agost 1930.—Per la Confederació Esportiva de Catalunya. El president del C. E.—El secretari general.

Excm. Sr. Alcalde president de la Comissió de Parcs i Jardins de Montjuic.—Ciutat."

La Mútua de Jugadors és una obra molt gran i ha d'ésser una obra de tots.

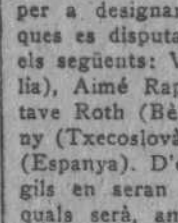
B O X A

Panoràmica setmanal

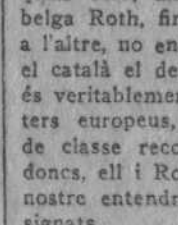

Definitivament el gracienc Ros ha presentat la seva candidatura pel títol europeu dels welters. La secretaria de la I. B. U. ha comunicat que els homes que s'han presentat a concurs per a designar els dos adversaris que es disputaran aquest títol, són els següents: Vittorio Venturi (Itàlia), Aimé Raphael (França), Gustave Roth (Bèlgica), Francis Nikolny (Txecoslovàquia) i Francesc Ros (Espanya). D'entre aquest cinc púgils en seran elegits dos, un dels quals serà, amb tota seguretat, el belga Roth, fins ara campió. Quant a l'altre, no ens sorprendria que fos el català el designat. El seu rècord és veritablement el millor dels welters europeus, i abunda en noms de classe reconeguda. Lògicament, doncs, ell i Roth haurien d'ésser, al nostre entendre, els dos púgils designats.

El combat Oldani-William Thomas, base del programa de dijous a les Arenes, ha demostrat una vegada més les magnífiques facultats assimilatives del negre. És sorprenent de debò que William Thomas pugui aguantar impàvid una correcció com la que li infligí Oldani. L'italià fou declarat, mercedosament, vencedor per punts, cosa que pot demostrar que el negre no és pas home de gran classe, com algú ha dit. Els altres combats de la reunió donaren els resultats següents: Jim Terry vencé Jean Jug, Micó va batre Sabastan, Comte triomfà de Magliozzi i Ortego i Garcia Lluch feren match nul. D'aquests resultats cal remarcar el triomf de Micó, el qual feu una exhibició magnífica, efectuant el millor combat de la nit. La victòria concedida a Comte damunt Magliozzi fou protestada justament, ja que almenys—almenys—l'italià es mereixia un match nul.

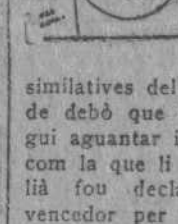
La desfeta del negre de Cuba, Kid Chocolate, davant el britànic Jack Kid Berg, sembla que portarà cua. Els crítics americans han escrit tots que la decisió donada a aquest combat és incompreensible, i que el triomf havia de correspondre al cubà. Aquest, per la seva part, ha dit que pensa retirar-se de la boxa i anar-se'n a Cuba, on es casarà i viurà de les seves rendes. En canvi el seu manager, el conegut Pincho Gutiérrez, no solament no ha confirmat les paraules del seu poulain, sinó que ha dit que en el successiu aquest boxarà sempre més amb pesos plomes, ja que pot fer perfectament el límit dels 57/133 quilos. Hom ha remarcat que aquesta desfeta de Kid Chocolate és la primera, després de cent setanta-set victòries consecutives i un sol match nul (Joe Scarfaro, New York City, a deu rounds, 1928). A més, cal tenir present que Kid Berg portava al seu adversari cinc quilos d'avantatge.

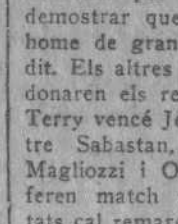
Es diu que el combat Flix-González és un fet. No sabem si el repte que l'ex-campió va llançar al campió, repte que Flix cuità a acceptar, es convertirà en el combat que tant esperen els nostres aficionats. Cas que González i l'empresa del Palace hagin arribat a un acord, preparem-nos per a presenciar un dels combats de més emoció que hagin vist en els nostres rings en aquestes darreres temporades. La darrera vegada que aquestos dos púgils han canviat llurs guants entre les cordes del ring, fou a començaments de l'any 1928. Aquest combat va tenir lloc al "Nuevo Mundo" i estem certs que tots els que el van veure convidaran amb nosaltres que és difícil de tornar a veure un combat tan bonic, tan ple de noblesa i tan espectacular com aquell, que va costar a González la pèrdua del seu títol de campió d'Espanya dels galles, i va servir a Flix per iniciar el camí, sempre ascendent, que l'ha portat a la supremacia dels pesos galles del continent.

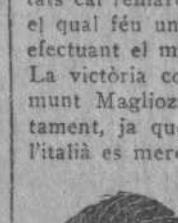
QUENSBERY (Il·lustracions de J. Bas i Boñil.)

EN PERERA LESIONAT, DE CONSIDERACIO

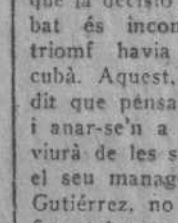
La notícia desagradarà segurament els supporters barcelonistes, però no per això deixarà d'ésser certa. L'extrem esquerre del Barcelona, que es troba actualment a Sant Hilari Sacalm, en tractament pel mal de ronyons, va ésser víctima, fa uns quants dies, d'un accident motorístic que li va costar entre altres petites lesions una de bastant importància al genoll esquerre.

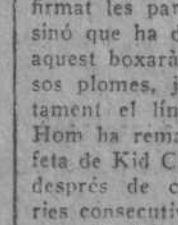
Tot amb tot, sembla que a la llarga no serà res i que Perera defensarà la temporada que ve els colors del Barcelona, però és de creure que els partits inicials de temporada no els podrà pas jugar, i en aquest cas el Barcelona es veurà obligat a cercar-li un substitut d'èlite.

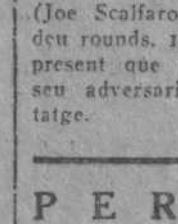
No cal dir com celebrariem que la lesió de Perera deixés al Barcelona no fos de conseqüències desagradables que el seu restabliment vingués tot seguit.

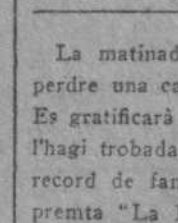
HO trobem molt bé i ho aplaudim. Si els clubs han de renovar els seus equips ha d'ésser amb gent jove, d'entusiasme i ofici, no amb vells que si de vegades estan plens d'història, també ho estan de llet.

El futbol s'ha fet per als que senten l'alegria de jugar, no per als tristes i amargats de la vida.

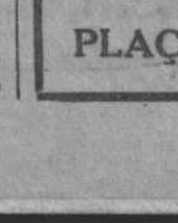
QUE NO PASSIN DE VINT!

El "consell" de l'Espanyol senyor Ciudad ha dit en unes declaracions, que el seu Club no adquirirà cap jugador nou que passi dels vint anys.

El futbol s'ha fet per als que senten l'alegria de jugar, no per als tristes i amargats de la vida.

El futbol s'ha fet per als que senten l'alegria de jugar, no per als tristes i amargats de la vida.

AQUELL GRAN PARTIT

Aquell gran partit que els anunciàvem com a probable la setmana passada, avui podem anunciar la seva celebració com a segur.

Solamentades les dificultats que primerament existien, perquè molts dels jugadors incorrien en el fet punible de duplicitat de fitxa, l'organització del match s'ha anat endavant. Els nostres contrincants, que per a aquest partit seran els companys de "Mirador", ja han començat els entrenaments. Brunei, que és segur ja que actuarà de capità i mig centre d'aquest equip, cada nit, a la Redacció de "La Publicitat", després de fer el comentari per a l'endemà, es dedica a fer una sessió de "sueca", i qui l'ha vist entrenar-se assegura que ja arriba amb les mans a terra.

Avui, que és en el nostre equip farà de capità i mig centre també, no descauda fins l'entrenament i ja ho esbrinats ja a les seves extenses propietats ja a les seves extenses propietats del Mas-Rompiu.

Els altres formidables jugadors que han d'actuar també en aquest transcendental match, s'han lliurat a un sever entrenament de col i d'aigua i a un especial règim que els ha receptat un especialista.

Tot amb vista: al ve negre que ja s'ha ofert per a aquest match. No hi ha dubte, doncs, que d'intensitat ho serà i molt.

LES PENYES DE L'ESPANYOL I ZAMORA

Zamora mar... Això és un fet. Ni els de Can Ràbia se'n amaguen de dir-ho. I ho diuen amb certa ironia, sent creure que la fa molta gràcia.

Seria bo de saber, però, la gràcia que tot això haurà fet a totes aquelles innumerable penyes "realistes". Serà molt trist que els marxi Zamora després del que ells per ell han fet. I el del cas és que hauran de veure com l'Espanyol s'embutxaqui tanta miler: de pessetes i ells, és de suposar, sense tocar-ne ni una.

En aquest món no es pot ésser sentimental i menys desinteressat. Perquè el dia menys pensat et fan el salt... i què?

Hi ha qui ha pres precaucions per al dia de la marxa de Zamora, car es tem una manifestació de penyes penyes amb pancartes al·lusives.

UN BON CASQUET

Després de Barcelona, amb motiu de la celebració d'aquella reunió atlètica o homenatge als guanyadors dels campionats peninsulars, varem tenir ocasió de presenciar una nova actuació d'aquell atleta gironí que porta "lentes de concha" i vesteix d'aquells socs tan llampants.

I, naturalment, com altres vegades, fou cosa de la jornada. A cada intent de salt amb pedra que feia — i consti que gairebé tots els va frustrar — bebia un glop de paçoca. Després, més tard, com que allà no havia pogut lluir-se prou, volia intentar per d'espectador. Santillana, però, en fustismat, li clavà el tornavall al barret. I feia goig de veure'l!

EN PERERA LESIONAT, DE CONSIDERACIO

La notícia desagradarà segurament els supporters barcelonistes, però no per això deixarà d'ésser certa. L'extrem esquerre del Barcelona, que es troba actualment a Sant Hilari Sacalm, en tractament pel mal de ronyons, va ésser víctima, fa uns quants dies, d'un accident motorístic que li va costar entre altres petites lesions una de bastant importància al genoll esquerre.

Tot amb tot, sembla que a la llarga no serà res i que Perera defensarà la temporada que ve els colors del Barcelona, però és de creure que els partits inicials de temporada no els podrà pas jugar, i en aquest cas el Barcelona es veurà obligat a cercar-li un substitut d'èlite.

No cal dir com celebrariem que la lesió de Perera deixés al Barcelona no fos de conseqüències desagradables que el seu restabliment vingués tot seguit.

QUE NO PASSIN DE VINT!

El "consell" de l'Espanyol senyor Ciudad ha dit en unes declaracions, que el seu Club no adquirirà cap jugador nou que passi dels vint anys.

Ho trobem molt bé i ho aplaudim. Si els clubs han de renovar els seus equips ha d'ésser amb gent jove, d'entusiasme i ofici, no amb vells que si de vegades estan plens d'història, també ho estan de llet.

El futbol s'ha fet per als que senten l'alegria de jugar, no per als tristes i amargats de la vida.

Restaurant Catalunya Plaça Catalunya, 4-Barcelona
Recomana a la seva distingida clientela i al públic en general, la insuperable
SOPA DELS PESCADORS — Plàt creatiu de la casa

Avis interessant!!

TAXIS FORTUNA posa a coneixement dels seus socis cooperadors que amb el fi de donar més força legal a la modalitat de treball que el caracteritza, posa en circulació un nou carnet, el qual serà lliurat pels conductors de tots els taxis de l'entitat, o a les seves oficines, Aribau, 184, telèfon 70761, mitjançant el lliurament del que fins ara es venia utilitzant i l'abonament de la diferència de valor del nou. Dels mateixos avantatges podrà gaudir el públic en general, adquirint un carnet de soci cooperador.

El canvi de carnets tindrà lloc des del dia 20 al 30 del corrent.

Barcelona, agost de 1930.

LA JUNTA.

DODGE BROTHERS
Au'omòbils, Camions i Au'omnibus
RAMBLA DE CATALUNYA, NUMERO 123

Maison Dorée
Café - Brasserie - Restaurant - Saló de Te
PLAÇA DE CATALUNYA, NUMERO 7

per les comarques diuen...

Que el Figueres, una els jugadors que posseïx del campionat passat, ha obtingut les signatures d'Albalat, Peiró i Palomer.

Que els tres elements són de veritable qualitat.

Que segons sembla, Romans, l'entrenador figuerenc, se sent temptat pels aires d'una Costa provincial.

Que nosaltres creiem que farien una bona adquisició, o si no, vegeu els resultats obtinguts la temporada passada per l'equip figuerenc.

Que els partits de festa major que celebra l'equip figuerenc són molts i amb resultats econòmics immillorables; però molt catastròfics per al nom del Club.

Que l'equip figuerenc estarà format la propera temporada per Bru, Albalat, Santamaría, Medina, Bosc, Madern, Jordà I, Mas, Noguera, Felip i Jordà II.

Que a Japet Bosc, de Figueres, si aquesta temporada es porta bé, un club de primera lliga li farà molt bones propostions. Ja saps el que et toca, Bosc.

Que l'estrella mitgera, Madern, està enrabiat d'allò més perquè a ell no li han dit res.

Que Medina, si no s'arranja la cosa, diu que dona més anar a jugar a pobles veïns que no jugar amb la Unió Esportiva.

Que nosaltres creiem que de tot això en té la culpa el pare Parés.

Que el famós "cas" Vilafranca-Santboià ha tingut un final trágic per a l'equip que ha guanyat el ple.

Que el Santboià, que aconseguí una dotzena de delegacions en l'Assemblea, en veure que malgrat tot havia d'anar al Penedès a exposar-se a haver de fer un partit de desempat amb el Manresa, proposà que aquest equip, junt amb el Gimnàstic, ampliesin el Grup Preferent.

Que un cop això aconseguí, i per motius del "gol-average", en els trenta minuts que s'han de jugar el Santboià, per descendir de grup, ha de veure perforada la seva porta sis vegades, quan abans d'aquesta "collocada" amb dos en tenia prou.

Que es pot donar el cas que tot i guanyant el Vilafranca el partit acabat per menys de sis gols, no pugui ascendir a la Prefectura malgrat de sumar cinc punts... en canvi el Gimnàstic, amb quatre, ja hi és.

Que aquesta és la venjança directa del Santboià, que en aquest afer ha tallat el bacallà a mida del seu gust.

Que el notable porter del Güell, Novas, ha fixat pel Santboià.

Que una de les condicions que li ha posat la Junta és que es tregui aquell bigotet de pel de rata per què no li ensombreixi la vista, com a Xiviller.

Que Cifuentes, malgrat tot, jugarà amb el Santboià.

Que Bosc, el defensa romàntic, sembla que també es decidirà a tornar a defensar el seu club.

Que la setmana entrant podrem anunciar segurament noves "fixeries" per al club de la terra dels préssecs.

Que García enguany anirà a la "Armada".

Que els palamosins quedaran molt tristos per això.

Que d'aquesta fet no podem guanyar el Campionat.

AVIAT

LA RAPSODIA DEL RECUERDO

per

LOIS MORAN

Film FOX Sonor

Vestits a termin sense fiador

LA CASA QUE DONA

MES FACILITATS DE

PAGAMENT

Telèfon número 12446

40-VIA LAIETANA-40

A SOLSONA

El dia 15 un equip mixt del C. d'E. Solsona F. C. es traslladà a Perecamp, per tal de jugar un partit de festa major. L'adversari que li fou oposat era el Sanahuja F. C.

De bon principi es notà millor conjunt en els de Solsona, cosa que els permeté dominar. Malgrat això, en un fall de la nostra defensa, els de Sanahuja s'apuntaren el primer gol. Tornen a la càrrega els nostres i empaten per primera vegada.

Segueix el joc amb iguals característiques que abans. Desfan l'empat els de Sanahuja i tornen a empatar els nostres, i amb aquest resultat acaba el partit.

Durant tot el partit dominaren més els nostres; bona prova d'això en són cinc còrners a favor per dos en contra, però unes vegades per desgràcia en xutar i altres per la sort del porter foraster, no pogueren guanyar el partit.

El combinat del C. d'E. Solsona era integrat per Grifol, Collins, Viladrich, Ots, Mosella, Ramonet, Rotxés, Pujol, Alzina, Serra i Puigblinós.

Serra i Alzina marcaren els gols, però els millors del Solsona foren Ots, Mosella i Alzina. Del Sanahuja els millors foren el porter i el davanter-centre.

Resulta que la copa que es posava en joc ha quedat sense decidir. Van ja tres partits que els nostres empaten.

A LINYOLA

Mollerusa, 4 - Balaguer, 2

El dia 15 del corrent, a la riallera vila de Linyola va tenir lloc un encontre entre els dos equips dels clubs esmentats, en el qual es disputava una formosa copa, ofrena del club local.

A les cinc, sota les ordres de l'àrbitre senyor Ginestà, els equips s'arreglaren així:

Mollerusa: Trepal, Fontanet, Surroca, Dalmases II, Dalmases I, Toribiano, Balcells, Rogell, Vilat, Viladrosa i Tàpies. Balaguer: Barceló, Lo II, Sánchez, Breu, García, Bethesé, Tiers, Ferrer, Lo I, Badia i Zugasti.

Surt el Balaguer, que perd tot seguit la pilota; se n'apodera Dalmases i la passa a Balcells, aquest centra però la pilota va a kick.

Un cop frano tirat per Barceló el reüll Dalmases, qui passa a Rogell, i aquest d'un xut ras marca el primer gol, quan feia escassament cinc minuts que jugaven; deu minuts més tard, Tàpies marca el segon; als dotze minuts, Rogell aconsegueix el tercer, i als quinze minuts Vilat aconsegueix el quart. Durant aquest temps el Mollerusa deixà d'aprofitar altres ocasions claríssimes de marcar, degut a voler xutar massa fort davant de la porta.

A la segona part poc futbol es veié, degut a la violència dels jugadors perdedors, que anaven més per l'home que per la pilota.

El Balaguer marcà dos gols que no tenien pena ni glòria, ja van ésser fets d'una manera molt poc llinda.

Aquest partit havia despertat molt d'entusiasme, pel motiu que el Balaguer de cinc partits jugats ha estat vençut en quatre pel Mollerusa.

Al final el Mollerusa s'adjudicà el formós trofeu en disputa, que fou rebut amb entusiasme pels equippers i acompanyants.

L'àrbitre, una mica indecis, i el públic molt correcte.

Linyola, 4 - Palau, 1

El dia 16 del corrent es traslladà a Linyola l'equip del F. C. Palau, per tal de celebrar un partit, en el qual es disputà una copa ofrena d'Eudald Ginestà.

A les cinc començà l'encontre. Ferrer marcà el primer gol als dos minuts de joc; Martí marcà el segon, i Ferrer, el tercer; Simó, del Palau, marcà l'únic gol del partit.

La segona part fou molt moguda, ja que el Palau pretenia millorar el resultat, però no ho aconseguí, degut al gran conjunt del Linyola, que dominà tot el segon temps, i marcà el quart i darrer gol del partit.

A les ordres de l'àrbitre Ferrer, els equips s'arreglaren de la següent manera:

Linyola: Martí, Ginestà, Ferrer, Salla, Ribá, Collet, Vilamajor I, Ferrer, Martí, Mas i Vilamajor.

Palau: Farnell, Solsona, Vigatà, Serrano, Guil, Camps, Vilas, Felip, Simó, Soler i Miquel. L'àrbitre molt bé i el públic també.

futbol amateur de les comarques.

A GUALBA

Gualba Futbol Club, 4 - Europa (tercer), 1

Els dos equips (Gualba F. C. i tercer del C. E. Europa), abans de començar el partit. — La senyoreta Josefina Blanc, plena d'encísos, encarregada de tirar el kick-off, ha quedat fora del clixé. Ho lamentem per ella i — sobretot — pels amics lectors.

El passat divendres, i amb motiu de celebrar-se la Festa Major, va tenir lloc aquest encontre, al camp d'esports d'aquesta població.

El Gualba, reforçat pel conegut jugador del F. C. Barcelona, Diego, i altres elements de vàlua, s'enfrontà amb un equip del C. E. Europa, que també reforçava Calvet, la nova adquisició del cercle gracienc.

El partit es va desenvolupar amb tota correcció, i la desfeta de l'equip europeista va ésser deguda a no haver aprofitat el seu absolut domini durant la primera part i a la

boníssima actuació de Diego II (germà de l'equip barcelonista), que va deturar tot el que li xutaren els davanter contraris.

L'equip guanyador de la copa donada per l'Ajuntament de Gualba, era format per Diego II, Ferrer, Pólo, Angl, Rifer, Reguer, Sellarés, Mondia, Diego I, Hernández II i Hernández I.

L'àrbitre senyor Finet, va tenir una regular actuació, al bé demostrà desconcertament dels fora de joc.

L'encisadora senyoreta Josefina

Blanc, acompanyada de belles amiguetes, va ésser encarregada de tirar el kick-off.

Un públic nombrosíssim omplí el camp del Gualba, públic que va demostrar una perfecta educació esportiva celebrant les bones jugades d'ambdós equips.

Trigarà molt a federar-se el Gualba? Cal que ho faci aviat, ja que així ho exigeixen les condicions del seu esplendís equip de joc i els sacrificis dels seus adeptes.

Corresponsal

Mollerusa, 3 - Linyola, 2

Aquest partit, darrer de la festa major de Linyola, jugat el dia 17, resultà força interessant, degut a l'anivellament de forces. Marcaren els gols del Mollerusa Trepal (1), i Viladrosa (2).

Els gols del Linyola foren marcats per Ferrer i Mas.

L'àrbitre senyor Collet, molt encertat. Cal fer menció de la correcció del nombros públic que presencià l'encontre.

JOSEP FONTANET i BOSCH

A CAPELLADES

La Copa oferta per l'Ajuntament Penya Cafè-Kir (U. S. S.), 1

C. E. Capellades, 2

El dia 15, festa major d'aquesta vila, tingué lloc aquest partit.

El joc començà amb domini de la Penya. Ja avançat el partit, l'extrem dreta Ballester marcà el primer gol.

Al cap de vint-i-cinc minuts de la segona part, Prats, de penalty, aconseguí el gol de l'empat.

Quan faltava un quart per a acabar el partit, Mateu, d'un magnífic xut imparabla, donà la victòria al Capellades.

López, el porter, es lluí per les seves magnífiques parades. La composició dels equips era la següent:

Penya Cafè-Kir: Domènech, Aguilera, Quevedo, Ibáñez, Prats, Muñoz, Ballester, Illa, Arcos, Allé i Pérez.

C. E. Capellades: López, Sanabra, Alvaro, Teixidor, Prats, Bernades, Perone (a la segona part Puiggrós), Mateu, Copons, Lluçà i Mestres.

L'àrbitre poc energic.

El públic una mica apassionat.

A PALAMOS

El Palamós guanya merescudament el C. E. Farnés per 5 a 2

Divendres passat es jugà al camp local un partit amistós entre els esmentats onzes.

Fou molt competitiu i brillant el paper que feren els palamosins.

L'onze que presentaren els locals fou molt heterogeni, i compost així:

Bartí, Ribera (a la segona part Zubert), Dispès, Barber, Vilalta, García, Pagès, Goiri, Girona, Zubert, Napoléon.

FARNÉS. — Bellver, Masferrer, Codina Climent, Call, Mas-

ferrer (P.), Marcel, Font, Coll, Mola II i Mola I.

Els gols es marcaren: 4 al primer temps, per Zubert, Pagès i Vilalta, els dels locals, i Coll, pels visitants.

Els altres els aconseguiren Goiri i Mola II.

El Palamós executà set tònners (prova del seu domini), per dos que en feren els farnesencs.

Felicitem els entusiastes jugadors palamosins, que tan bé saberen suplir alguns asos que no pogueren actuar.

A ARENYS DE MAR

El diumenge dia 10, i amb assistència d'una nombrosa concurrència, tingué lloc al camp d'esports de la U. E. Arenys un partit de futbol entre l'equip titular i el C. D. Siglo, d'aquesta ciutat.

L'encontre fou anivellat, i ambdós equips palesaren una igualtat de forces que no reflecteix pas fidelment el resultat.

La millor rapidesa i eficàcia davant de porta del nostre equip foren els únics factors que determinaren el resultat contundent de 4 a 1 favorable a la U. E. Arenys.

Malgrat d'això, no aconseguiren par igualar actuacions precedents.

Sobresortiren, per l'equip local, Prat, Riera, Erce i Oltra, i per l'equip forà, Rodríguez (J.) (entre els 22 jugadors), Forques (J.), Ferrando i Devesa.

Els gols foren assolits per Sabater, Martí, Bas i Doy, per la U. E. Arenys, i Rodríguez J., pel C. D. Siglo.

Tingué cura de l'àrbitratge S. Soler, el qual esguí imparcial, encara que el veírem un xic desconcertat a la segona part.

El públic, molt correcte, tal com han d'ésser els públics verament esportius.

Hem de remarcar que malgrat del nerviosisme imperant durant la segona meitat de l'encontre, ben justificable per com era d'incert el resultat, ambdós equips posaren de relleu una noble esportivitat digna d'elogi.

A VILAFRANCA

El dia 15, festivitat de l'Assumpció, contendiren al camp local els equips del Santboià i del Vilafranca, celebrant un partit de mitja hora, que corresponia al partit celebrat entre els dos equips dies enrera, i

que fou suspès arbitràriament per l'àrbitre, sense causa justificada. Per això la Federació obligà a jugar aquest, que guanyà el Santboià per 4 a 2.

Ahí jugaren una selecció del Marínenc i una del Vilafranca, i s'acabà amb el resultat de 4 a 4.

Per la propera Festa Major es diu que el F. C. Vilafranca prepara un esdeveniment esportiu entre dos equips forasters de reconeguda vàlua.

Procurarem posar els nostres lectors al corrent del que es tracta.

...

Hi ha rumors que la Junta del F. C. Vilafranca pensa organitzar un nequiu que s'adigui a la importància de la societat. Això reportarà una renovació total en el dit equip, i sembla que hi ha el propòsit de donar de baixa alguns elements que ja, sembla, han donat tot el que podien donar. Es qüestió d'indultar sang jove i induir-los pels bons camins, en el bon sentit esportiu.

¿I la Unió Esportiva, què fa? Per ara pocs senyals de vida dona.

¿Farà algun "tour de force" a darrera hora? Que no es torbi, ja que totom es prepara per a la temporada que s'acosta i després potser no hi serà a temps.

A CAMPRODON

C. E. Camprodon, 6

Penya Xofers, 2

El diumenge dia 10 d'aquest mes es jugà aquest partit, que feia dies havia desvetllat una expectació creixent, degut sens dubte, primerament, a què la recapitulació del partit anava destinada íntegrament a l'Hospital de la vila, i després al fet de jugar-se una bella Copa ofrenada per un conegut i entusiasta sportman.

La gran gentada que omplí el nostre camp d'esports no quedà pas decebuda, puix que poguerem fruit d'una bella tarda de futbol, tant per la noblesa exemplar tothora emprada, com per l'abundor de jugades boniques que durant gairebé tot el partit ens prodigaren tant l'un com l'altre equip, i es pot dir que el triomf fou aconseguit per qui demostrà més cohesió dintre les seves files.

Dels guanyadors, el millor fou Auli, que cada dia acredita més la vàlua, seguint-lo en mèrits Moret, Isern i Casaponsa, i

ADVERTIMENT

No publicarem cap nota pregada que no vingui redactada en català

A IGUALADA

Ateneu Igualadí S. E., 5

Catalunya Nova, de Reus, 0

El camp d'Esports de l'Ateneu Igualadí el dia de l'Assumpció es veié concorregut gairebé com en els dies de les grans solennitats, malgrat de trobar-se una gran part dels igualadins traslladats en diversos indrets aprofitant les tres festes que se celebren en aquesta ciutat.

L'afluència d'espectadors pot atribuir-se a l'haver-se anunciat que el partit que havien de disputar ateneuistes i reusencs seria presidit pel digno president honorari de la Federació Catalana de Futbol Josep Sunyol i Garriga, i també que es faria una recepta a profit dels presos polítics i socials.

Malgrat de no haver-se anunciat, en aquest encontre es disputà una magnífica copa—LA RAMBLA DE CRHRYUYR—de la qual galantment féu ofrena el senyor Sunyol.

Tot just advertida la presència del senyor Sunyol al Camp d'Esports, se li demostrà la simpatia de què gaudíem entre nosaltres en un sincer aplaudiment que més tard, quan llançà el kick-off, es convertí en una forta ovació.

La S. Esportiva correspongué a la deferència del senyor Sunyol lliurant un bonic ram de flors a la seva distingida senyora. Finites aquestes actes de cortesia, començà el partit de futbol, la característica del qual fou d'ésser jugat amb molt d'entusiasme per ambdós parts, car també estava en l'anim de tots guanyar la copa.

Es començà la primera part amb un cert nerviosisme per part de tots, si bé de bell començament ja es notà un franc domini i una major compe-

netració en els rengles dels ateneuistes, que es traduí en un gol magnífic aconseguit per Enric en rematar un centre amb el cap. Al cap de poca estona finí la primera part.

Havem de confessar que l'onze del Catalunya Nova, de Reus, desmereix molt de la vàlua en què el teníem conceptuat, puix que en la segona part es deixaren imposar netament per l'equip de l'Ateneu Igualadí, que refermà la victòria amb quatre gols més, obra de Morera, Claramunt, Orobí, i Enric, respectivament. Malgrat aïò es defensaren amb braó i en cap moment va decaure l'entusiasme, que s'aguantà fins acabar el partit.

El millor dels visitants fou el porter Salomé, que s'endugué els millors aplaudiments.

Des de l'Ateneu tots emparen el mateix braó i entusiasme, que voldríem fos de consuetud per bé del futbol igualadí.

El millor gol fou el d'En Claramunt, per l'execució ràpida i difícil en què fou executat.

A l'àrbitre se li veié bona voluntat, però bé que en algunes ocasions perjudicà els uns i els altres, i potser un xic més els visitants.

Sota les ordres del mateix senyor Freixes, els equips s'arreglaren així:

Catalunya Nova, de Reus: Salomé, Noguera, Ferrer, Estellà, Gascon, Buesa, Roig, Trilles, Llorenç, Vilana i Pedret.

Ateneu Igualadí S. E.: Enric P., Puiggrós, Castells, Rubí, Torres, Orobí, Pujador, Morera, Enric J., Claramunt i Domènec.

AUTOMOBILISTA

Cuiteu a fer les compres dels vostres pneumàtics Consulteu abans la casa

J. López Llausàs

BALMES, número 128

Telèfon número 74755

dels vençuts Pellicer (que reforçava la Penya Xifers), Homs i Torres foren els que sobresortiren més, arrodonint una tasca molt bona per al seu onze.

Tirà el kickoff la senyoreta Moró Vidal i Ribes.

Els respectius capitans l'obsequiaren amb dos formosos ramells de flors, lligats amb una cinta dels colors de la nostra bandera.

Arbitrà, molt encertadament, el senyor Rocabert.

A FIGUERES

Carrera per a principiants per al dia 31 de l'actual

El Velo Club Figueres organitza per al dia 31 del corrent una carrera ciclista reservada a corredors que no hagin pres part mai en cap prova.

La carrera és de 30 quilòmetres i en un recorregut magnífic, ça que farà que puguem admirar una magnífica lluita entre els aspirants a asos de la ruta.

Els premis a repartir seran: Primer: Un magnífic objecte d'art i 25 pessetes; segon, un objecte d'art i 15 pessetes; tercer, un objecte d'art i 10 pessetes; quart, un objecte d'art i cinc pessetes; cinquè, sisè, setè i vuitè, idem i cinc pessetes.

Són ja molts els corredors inscrits, la qual cosa fa que la carrera hagi despertat veritable expectació entre els aficionats dels pobles veïns i els locals.

Felicitem per endavant el club organitzador i no dubtem que obtindrà un altre èxit a apuntar en els anals del ciclisme figuerenc.

OPEL

AVUI, NIT, A LES DEU:
Varietats sonores Paramount (Orquestra Canaro)
LA BARCA DE NOE
Dibuxos sonors Paramount
Un esbós diàlog en espanyol per MAURICE CHEVALIER
EL DESFILÉ DEL AMOR
Opera cinematogràfica Paramount, per MAURICE CHEVALIER i JEANETTE MAC DONALD

Aquesta nit, a les deu:
Revista Paramount. Dibuxos sonors.
Cançons per Tito Schipa i el gran èxit d'EMIL JANNINGS en el film sonor
EL PATRIOTA

GRAN PARC D'ATRACCIONS MONTJUIC
MUNTANYES RUSSES
Bug - Witching-Waves
GRAN PISTA DE SKATING
MAGNIFIC RESTAURANT
THE DANCING - DINERS AMERICANS
JAZZ ORQUESTRA
Tobogan - Casaca - Discos - Skoter

Mitjans de comunicació:
AUTOS: Marques del Duero, carrer de Maita, Carretera de Montjuic, recentment asfaltada.
PUBLIC: Funicular de Montjuic (bitllet combinat d'anada i tornada amb entrada al Parc, UNA PESETA). Estació intermèdia Funicular de Montjuic seguit el Passeig, recentment inaugurat.
ENTRADA AL PARC:

ELS CAMPIONATS DEL MON

El dia 22 d'aquest mes (divendres vinent) començaran els actes oficials dels Campionats mundials de 1980, que organitza la Lliga Velocipèdica Belga.

Com ja sabem, els nostres lectors, Espanya només està representada en aquests Campionats en la prova per carretera professionals. Marian Canyardo i Ricard Montero són els dos seleccionats.

A continuació donem el programa general dels dits Campionats:

Divendres, dia 22. — A les vuit del vespre: recepció dels congressistes i membres de la Premsa per l'Associació Professional Belga de D'Esports al local de la Lliga Velocipèdica Belga.

Dissabte, dia 23. — A les nou del matí: instal·lació del LII Congrés de la Unió Ciclista Internacional a l'Hotel Villa, de Brussel·les, pel ministre d'Estat i burgmestre de Brussel·les M. Max. A la una de la tarda: l'ajuntament de Brussel·les, pel ministre d'Estat i burgmestre de Brussel·les M. Max. A les quatre de la tarda, a l'estadi d'Heysel: sèries eliminatories dels campionats del món de velocitat (amateurs i professionals). Proves fora de competició. A les vuit del vespre: banquet oficial de la L. V. B., ofert als congressistes de la U. C. P.

Diumenge, dia 24. — A l'estadi d'Heysel, a les quatre de la tarda: final dels campionats del món de velocitat (amateurs i professionals). Altres proves. A Anvers, a les deu i a les quatre: proves eliminatories del campionat de cicloball.

Dilluns, dia 25. — Visites a Brussel·les, a Anvers, a l'Exposició, etc. Dimarts, dia 26. — Més visites, recepcions oficials i final dels campionats de cicloball.

Dimarts, dia 27. — Visites a Anvers, a l'Exposició i banquet ofert per M. Alfred Martovign, president d'honor de la L. V. B. i del Comitè Executiu de l'Exposició d'Anvers.

Dijous, dia 28. — Tarda, a les tres, a l'estadi d'Heysel: sèries elimina-

tories del campionat del món de mig fons darrera motos; tres sèries de 100 quilòmetres.

Divendres, dia 29. — Diverses visites a Lieja.

Dissabte, dia 30. — Campionats del món (amateurs i professionals) per carretera a Lieja.

Diumenge, dia 31. — Final del campionat del món de mig fons darrera moto i proves fora de competició.

EL CAMPIONAT DE BÈLGICA PER CARRETERA

El dia 9 de setembre vinent es correrà el campionat de Bèlgica per carretera. Constarà de quinze voltes al circuit tancat de Brasschaet, 100 quilòmetres. Els corredors que oficialment hi poden participar són els següents:

Joan Wauters (campió de Bèlgica), Joan Aerts, Francesc Alexandre, Frans Bonduel, Joan Debusscher, Raimon Decorte, Emili Decroix, Lluís denannoy, Josep Demuyssere, Josep Dervae, Maurici Dewaele, Aimé Dossche, Francesc Gardier, Leandre Ghysels, Alfred Haemering, Gustau Hombreeck, Emili Joly, Jordi Laloup, Jordi Lemaire, Désiré Lousse, Alexandre Maes, Hector Martin, Joop Meuwis, Joan Mertens, Charles Meunier, August Mortelmans, Ernest Mottard, Maurici Raes, Gastó Rebray, Jordi Ronse, Ome Taverne, Adolf Van Bruene, Armand Van Bruene, Robert Van Grootenbruel, Odile Van Hevel, Hector Van Rossem, Bernat Van Rysselberghe, Gustau Van Slembrouck, Andreu Verblat, August Verdyck, Felicitat Vervaecke, Achille Viane i Joan Wauters.

CAP A AUSTRÀLIA

Han marxat, contractats per a diverses reunions, cap a Austràlia, els corredors francesos Joan Bidot i Maucian.

El luxemburguès Frantz també estava contractat, però no ha marxat.

P. A. M.

Els campionats peninsulars de yols i canoes

Divendres passat tingueren lloc a la ria de Abra (Biscaia) les regates corresponents als Campionats peninsulars de yols i canoes.

Les dites regates que se celebraren davant un nombrosíssim públic, palesaren una vegada més els notables avenços que d'un quant temps ençà han experimentat aï el remers peninsulars, en general, i els bascos, en particular.

En efecte, malgrat la preponderància de Basconia en totes les coses marítimes, fa relativament pocs anys que els donostiarres, en qüestions de rem, pràcticament hi estan a l'altura que es mereix un poble essencialment marítim, com és Basconia.

Les dues brillantíssimes victòries assolides assolides ara pels bascos són una bona prova d'aquest avenç esmentat fa un moment. I és precisament així el que ens fa preveure per dins de molt poc temps, una colla d'interessantíssimes lluites esportives basco-catalanes, ja que en aquests dos llocs és on amb més fe i entusiasme s'hi ha practicat fins ara el noble i complet esport del rem.

SPORTING CLUB DE BILBAO CAMPIO EN YOLS A DOS REMERS

La primera de les regates que se celebraren fou la de yols a dos remers, en la qual prenen part el Club Marítim de l'Abra, Sporting Club de Bilbao i Arenas de Guecho.

Fou aquesta una carrera en la qual no hi hagué gran lluita, i diem així perquè malgrat de que els tres equips concurrents posseïen a contribució totes les seves forces, la carrera resultà una mica deslluïda pel considerable avantatge que ja des dels primers moments obtingué l'Sporting Club de Bilbao, al·lunyant-se dels seus contrincants amb una estropeada viva i enèrgica, que ja des del començament de la carrera l'assenyala com indiscutible guanyador.

El Club Marítim de l'Abra i l'Arenas, lluitaren breus moments per decidir el segon lloc, però ben aviat aquest darrer equip es destacà guanyant una dotzena de metres al seu antagonista.

Els resultats i temps foren els següents:

1.—Sporting Club de Bilbao, en 9 minuts 21 segons.

Formava la tripulació: Oareaga (Alfons) i Arellaza; timoner, Igarua.

2.—Arenas Club, en 10 minuts 4 segons.

La tripulació era formada per Arana i Lozano; timoner, Igarua.

3.—Marítim de l'Abra, en 10 minuts 17 segons.

La tripulació la formaven: Churrua i Valdés; timoner, Laburu.

UZQUIROLAK, DE SANT SEBASTIA, GUANYADOR EN YOLS A QUATRE

A continuació de la carrera que acabem de ressenyar, tingué lloc la regata de yols a quatre remers, que era la que s'esperava amb més expectació, tant pel considerable nombre de tripulacions inscrites per a la dita carrera com per les notícies de la magnífica preparació que d'un quant temps ençà venien sotmesos alguns dels equips de donostia.

Aquesta vegada no defraudà pas a aquells que confiaven que seria una cosa excepcional, ja que realment fou una lluita èpica. Fou una carrera en la qual tots els contendents treballaren tot el que humanament pogueren.

La tripulació de l'Uzquirolak, de Sant Sebastià, fou la que se n'emportà una merescudíssima victòria després d'una formidable lluita amb les altres tripulacions contendents.

El Club Nàutic de Tarragona féu també un veritable "tour de force" en classificar-se en segon lloc davant una colla de tripulacions potents i ben entrenades, i la seva gesta és més meritoria si hom té en compte que la tripulació es componia de segones figures del Club tar-

la seva seguretat han de menar-les a tan encertada selecció.

Així es pot establir amb facilitat i seguretat, adquirint, simplement, el neumàtic "India", en l'elaboració del qual entra, en un cent per cent, el cotó egipci.

No hem d'oblidar que la combinació ideal en la fabricació de neumàtics cotina essent el cotó egipci i el "Pure Amber Friction". Aquesta producció, tan característica en els neumàtics "India", els fortifica, per oferir el màxim de rendiment i igualment els dona resistència màxima, en cas d'abús.

L'aplicació d'uns nous Aranzels de Dusha als Estats Units, no és factor suficient perquè aconseguim alterar drets de progrés en la indústria, com el que queda descrit.

ragon, ja que l'equip titular és a Bèlgica per participar al Campionat d'Europa.

En començar la carrera, s'avençaren el Marítim de Santander i el Marítim de Barcelona, seguits de l'Sporting de Bilbao i el Nàutic de Tarragona, però a mesura que es descafellava la carrera, els tarragonins anaven guanyant terreny i es destacaren notablement de la resta de participants.

Quan semblava molt possible que els catalans s'adjudicessin la victòria d'entre el grup de "seguidors" en sortí com un coet l'embarcació de l'Uzquirolak, els tripulants de la qual, que bogaven amb una rapidesa fantàstica, se situaren en igual posició que els catalans, produint-se un "tete a tete" emocionant.

Però els tarragonins estaven retuts per l'esforç fet al mig de la carrera, i no pogueren sortir el fortíssim tren dels gupuscos, els quals, sense disminuir el seu tron el més mínim, passaren en primer lloc les banderes de l'arribada.

Els resultats:

1.—Uzquirolak, de Sant Sebastià, 8 minuts 4 segons.

Iturrio, Lacoste, Illoquequi, Iturte, timoner, Garín.

2.—Nàutic de Tarragona, 8 minuts 12 segons.

Martinez, Vicents, Mestres, Pong; timoner, Dattoli.

3.—Atlètic de Bilbao, 8 minuts 28 segons.

Saiz, Alvarez, Heredia, Caraga; timoner, Heredia (D.).

DOFI

SUBSCRIPCIO PRO - PRESOS

Nota important: Un lamentable empastellament de paquets, a la impremta, en la composició de la llista de prestatges de la setmana passada, féu que aquesta aparegués amb diversos errors en la suma i en els noms, que ens afanyem a aclarir, per bé que sabem cert que el bon sentit dels nostres lectors—als que demanem perdó—s'adonarà de la confusió.

En primer terme, les dues primeres ratlles de composició apareixien fora de lloc. El producte de la venda de LA RAMBLA DE CATALUNYA a Premià, venia assenyalat com cal en la segona ratlla de la segona columna de la llista, amb 20'25 pessetes.

En segon lloc, la quantitat global consignada a nom de la "Fraternitat Republicana de Terrassa" era la que corresponia a la suma total de la subscripció fins a la data, de la qual suma hagueren d'estar deduides les 51'15 pessetes per despeses originades en la festa celebrada per l'esmentada entitat terrassense. De fet, doncs, i tal com es consignava—el total de la subscripció quedava reduït a 21.997'25 pessetes.

Finalment, en la llista esmentada apareixien repetits uns i altres de noms i de donatius, de qual error s'adonaren segurament els nostres lectors.

Suma anterior: 21.997'25

Jordi de l'Aram: 1'—

J. Marca, de Figueras: 4'—

F. Ribera, de Portbou: 10'—

Recepta del partit directiu, ex-directius, federats i ex-federats al camp de l'Europa: 0'45

Llista pro-presos oberta al Casal Català d'Olot i recepta del ball organitzat amb el mateix motiu: 38'—

Recepta gran festival propi social i polític celebrat el 29 juliol al Cinema Ideal del Poble Nou: 1.138'80

Recepta feta per un viatjant: Crespo Bas: 1'—

J. Orriols: 2'—

M. Bulbena Gosh: 3'—

Suma: 22.135'70

la rambla de Catalunya

(esport i ciutadania)

PREUS DE SUBSCRIPCIO:

Trimestre: 2'50 ptes.

Semestre: 4'50 "

Any: 9'—

Nota: La subscripció pot fer-se efectiva a la nostra Administració, en metllic o en segells de correu.

"...Ens diem catalanistes i cal provar que en som, ja que solament s'es catalanista essent bon català. Per tant, català, el primer que has de fer és emprar la teua llengua."

EL ALIMENTO MAS SANO Y COMPLETO

HELADOS KATONIA

SON LOS MAS PUROS Y RICOS

PIRLOS EN TODAS PARTES

250 DEPÓSITOS ESTABLECIDOS EN LA CAPITAL

400 DEPÓSITOS EN CATALUNYA

PREPARADOS PARA LLEVARSE A SU CASA

SUMINISTROS ESPECIALES PARA FIESTAS, BANQUETES, ETC.

FABRICA Y OFICINAS - CASANOVA 84-90

Teléfono 35245 BARCELONA

CAMIONS

REPUBLIC

Per la seva potència i solidesa, per la seva bella i vigorosa aparença, pel seu fàcil maneig, és el camió que necessiteu

Motor 6 cilindres :: Quatre velocitats

Distribuidor exclusiu: A-CAR

Passeig de Gràcia, 99 - Rosselló, 234

—Que me'n diu del tràspas d'en zamora?

—Magnífic. Un "guardameta nacional" enlloc estarà tan bé com al "Real Madrid".

(Per Castanyes)

Els partits de Festa Major

Al camp del F. C. Badalona

— Dia 15 —

Júpiter, 2 — Badalona, 3

— Dia 17 —

Sabadell, 0 — Badalona, 4

El Club de la veïna ciutat ens consta que havia realitzat grans esforços per tal de poder oferir als seus socis i simpatitzants un programa de primera força durant els passats dies de Festa Major d'aquella ciutat.

Per raons que no són dels cas esbrinar, aquells bons propòsits degueren ésser abandonats, almenys momentàniament, i degué conformar-se el Badalona amb assegurar-se de poder presentar els dos equips de primera categoria en situació de poder-hi jugar.

En efecte, així veiem com desfilaven pel camp del F. C. Badalona els equips del Júpiter i del Centre d'Esports, de Sabadell.

Al nostre entendre, aquests dos equips eren els que realment més interessava de poder veure enfront de l'equip blau, especialment a un mes del Campionat, temps amb el qual els equips hauran de procurar enfortir-se per a les lluites imminents.

Bona prova que el públic ho ha entès també així han estat els dos plens que hem vist aquests dos dies al camp de la carretera de Mataró.

En aquests dos partits, ho i veient un Badalona poc més o menys format amb els mateixos valors, hem vist dues tòniques de joc completament canviades.

El primer dia, el 15, amb el Júpiter veiem un Badalona, especialment durant la primera part, completament apàtic, donant la impressió que per poc que s'hi esforçés es veuria victoriosa dels seus rivals del Poble Nou; en canvi, ahir, des del començament, el Badalona s'emprà amb ànim d'adjudicar-se una victòria que cada un dels jugadors cercava amb una vehemència verament notable.

I així com amb el Júpiter de ben poc vingué que la victòria no es decantés per aquest equip, ja que sols durant la segona part el Badalona bregà molt per assegurar-se una victòria la qual els dos gols aconseguits per Guix, a la primera part, semblava que ja els havia escapat i encara es produí gràcies a un penalty, al nostre entendre quelcom injust, que tirà amb la seva acostumada habilitat Gatriga, amb el Sabadell, llevat dels quinze primers minuts, durant els quals el Sabadell es mostró força perillós, sempre el Badalona donà la plena sensació que es batia en perfecte pla de guanyador.

Així, la primera part acabà amb dos gols a favor del Badalona, aconseguits, el primer per Garriga en rematar una pilota que no havia pogut blocar de-

gudament Magip a un fortíssim xut de Forques, i el segon, gràcies a Castro, en magnífica combinació amb Traiter i Forques.

La segona part fou encara més concloent, referent al domini exercit pel Badalona, domini traduït en dos gols més, aconseguits per Traiter, en una bella escapada individual després d'una bona passada de Forques, i el quart aconseguí per Castro.

En definitiva, dos bells partits amb els quals, ultra adjudicar-se dos bells trofeus, ofrena de l'Ajuntament, el disputat amb el Júpiter, i del període local "El Clamor", el del Sabadell, han servit per constatar que l'equip badaloní continua posseïdor d'una fermesa considerable i que ens el presenta com el més qualificat per disputar molt rudament la classificació als millors, durant el proper Campionat.

M. S. C.

El Gràcia bat el Santboià per tres gols a un

Amb motiu de la Festa Major de la popular barriada de Gràcia, el F. C. Gràcia organitzà un encontre entre el seu primer equip i el F. C. Santboià, equip potentíssim que en aquests darrers temps ha donat patents proves de la seva força.

En l'encontre que comentem, el Gràcia féu una magnífica exhibició i repetí la gesta de divendres passat en batre el Júpiter.

El Gràcia posseïx ara un magnífic conjunt de xilots entusiastes i decidits que a cada nova exhibició que fan donen una nova prova del seu entusiasme i força.

En l'encontre d'ahir feron una brillant exhibició de joc davant un equip de la potentíssima del F. C. Santboià.

Celebrarem que el popular Club de la Travessera tornés pels seus furs després de les males temporades passades.

Ahir començà l'encontre amb domini dels forasters, i quan semblava que aquests s'imposarien i aconseguirien la victòria, els graciencs, en una brillant reacció s'anaren apuntant gols fins a obtenir un avantatge considerable.

XUP - XUP

CAMIONS AUTOMOBILS

CAMIONS GENERAL MOTORS

Concessionari per a les províncies de Barcelona i de Girona

JOAN FLOTATS

Tamarit, 95 i 97 - Tl. 31506

BARCELONA

AUTOMOBILISME

Una gran marca americana d'autos adopta el pinyó lliure

Ja fa temps que les marques angleses estudiaren l'adopció del pinyó lliure, ben conegut en les bicicletes i on els automòbils.

Els assaigs foren convinçents. Una facilitat més gran per al canvi de marxes i una economia notable d'essència foren les dues qualitats de més gaudi comprovades.

Però si a Anglaterra l'adoparen algunes marques, no obtingué, en canvi, el favor general a què aquests invents solen ésser orlats. Amb els frens actuals, els servo-frens per torna, l'efecte del motor com a resistència passiva, no era imprevedible, i el pinyó lliure, per altra banda, tenia qualitats que el feien estimable.

Aquestes qualitats han merescut l'atenció de les cases americanes a la recerca d'un mès pràctic i fàcil en el maneig dels cotxes, i la casa "Studebaker" presenta els seus nous models amb aquesta novetat transcendental.

Amb aquesta adopció per part de la "Studebaker", és pot ben dir que el pinyó lliure acaba d'entrar, ja que és prou prou després dels assaigs que les cases americanes solen tenir llurs solucions noves, aquestes adopcions acaben per imposar-se al mercat i obliguen a les altres marques a estudiar-ho i a adoptar-ho.

Gràcies a la "Studebaker" és al "pinyó lliure" al llindar de la popularitat.

La "India" refusa abaratar el seu producte

MANTINDRA LA QUALITAT, A DESPIT DELS DRETS PROHIBITIVS

L'India seguirà usant "exclusivament" cotó egipci en tots els tanyers, i continuarà fabricant el millor neumàtic americà.

Una nova llei aranzelària, de conseqüències difícils de predir, ha estat aprovada pel Congrés dels Estats Units i signada pel president de la gran República americana. Una de les seves disposicions grava en set cèntims o la lliura de cotó importat, co que equival a dir, el cotó egipci. El seu únic fi és frustrar l'ús del cotó egipci en la fabricació

de neumàtics a Amèrica.

Generalment, no s'usava a Amèrica, en la indústria dels neumàtics, el cotó egipci, degut al seu alt preu, però, evidentment, el millor neumàtic era el que es fabricava usant exclusivament les cordes de cotó d'Egipte. Es un fet també que per produir el millor neumàtic, cal usar cotó egipci.

El cotó americà, no cal dir-ho, és usat pels neumàtics Standard corrents. Sarà de fibra més o menys llarga, podrà ésser teixit d'una o altra manera, però sempre i sota qualsevol combinació, està subjecte a les limitacions peculiars dels diferents graus del cotó americà. Des que es construïren neumàtics, l'únic i segur mètode efectiu per salvar aquestes limitacions, ha estat l'usar cotó que no estigui subjecte a les peculiars limitacions pròpies del cotó americà, i aquest és el cotó egipci i cap altre més.

El mèrit notable del cotó egipci és que té qualitats que no posseïx cap altra fibra coneguda en la indústria ni per cap fabricant o venedor de neumàtics. Les seves altes qualitats van ésser ben reconegudes al principi de la fabricació de neumàtics per a bicicletes. Durant més de 30 anys, el cotó egipci ha estat el cotó de la resistència del neumàtic d'alta qualitat.

Tan prompte com la premsa va anunciar la nova llei d'aranzels als Estats Units, immediatament el canvi de la competència va ésser molt notable.

D'algunes de les poques marques que usaven cotó egipci, moltes van canviar exclusivament per cotó americà, reduint, per tant, la qualitat en interès de l'economia. Per consegüent, el públic, ara, haurà d'absorbir neumàtics més fràgils i senzills en nombre molt més gran que mai.

L'India Tire & Rubber Company continuarà usant en tots els neumàtics de la seva fabricació el cotó egipci. La prometença feta per l'India als seus moltíssims consumidors, els quals li van demanar que continués usant cotó egipci en les seves cordes, puix que calgué per a fabricar el millor neumàtic en 1928 i 1929, i també és imperatiu seguir usant el cotó egipci en 1930 i 1931, si hom vol continuar fabricant el neumàtic "Superior al millor", malgrat la nova Llei Aranzelària dels Estats Units, que prohibeix la importació del cotó egipci. La resposta real i efectiva davant els drets prohibitius dels Estats Units, per un fabricant d'articles d'alta qualitat com l'India, és seguir usant, únicament i exclusivament, el cotó egipci, per seguir donant als seus consumidors el millor que es coneix en neumàtics, tant en qualitat com en seguretat. Sempre ha estat aquest el lema del principal objecte de l'India Tire & Rubber Co.

Els consumidors i venedors que preuen el millor que es coneix en neumàtics, indistintament cercaran el neumàtic que purament i exclusivament usi el cotó egipci en la seva fabricació. El seu major rendiment i